

Erkek ve Kadın Olmanın Ötesi

OSHO

OSHO

Erkek ve Kadın Olmanın Ötesi

Türkçesi: Sangeet Ganj

Kitabın orijinal adı Beyond Mars and Venüs olup İngilizce aslındın birebir Türkçe'ye çevrilmiştir

Çeviren: Sangeet Editör Sangeet

Yayıma Hazırlayan: Neslihan Şemsiyed

Kapak Tasarımı: Kenan özcan

İç Tasarım: Bayram Erdoğan / (0-212) 419 06 22

Basım: İdil Matbaacılık / (0-212) 674 66 78 Emintaş Kazım Dinçol San. Sil 81/19
Topkapı/ISTANBUL OWO

Saklıköy Sitesi No: 15 Çayırbaşı-ŞİLE

e-mail: ganj@ganj.com.tr

web: www.ganj.com.tr

Bu kitaptaki içerik Osho'nun otuz yıllık bir zaman süresince dinleyiciler önünde yaptığı çeşitli canlı konuşmalardan seçilmiş bir derlemedir. Osho'nun yapmış olduğu tüm bu konuşmalar kitap olarak basılmıştır ve ayrıca (diğer dillerde) ses kaydı olarak da sunulmaktadır. Ses kayıtları ve tüm yazılı metin arşivi çevrimiçi olarak www.osho.com adresindeki Osho Kütüphanesi'nde bulunabilir.

OSHO, Osho International Foundation'ın tescilli markasıdır ve Osho International Foundation'ın izniyle bu kitapta kullanılmıştır. Daha fazla bilgi için:

www.osho.com

Çeşitli dillerde sunulan bu kapsamlı web sitesi aracılığıyla meditasyon beldesinde online gezinti yapabilir, ulaşım bilgilerini bulabilir, kitap ve kasetler hakkında bilgi alabilir, dünya çapındaki Osho bilgi merkezlerine ulaşabilir ve Osho'nun konuşmalarından seçmeler dinleyebilirsiniz.

Osho International - New York

E-posta: oshointernational@oshointernational.com www.osho.com/oshointernational

-

Kadın ve Erkek Arasındaki Farklılıklar

Kadınların erkeklerden farklı düşündüğü doğru mudur? Yoksa bu sadece bir hurafe midir?

Bu sadece bir hurafe değildir. Ve bunun sadece bir hurafe olmaması güzeldir. Dünyanın çeşitliliğe ihtiyacı vardır. Sadece bir düşün: yalnızca erkeklerin var olduğu bir dünya yahut sadece kadınların var olduğu bir dünya... O, yoksul bir dünya olacaktır, çok yoksul. Erkek ve kadınlar farklı kutuplardır. Dünya onların arasında renkli, güzel olur.

Evet, sorunlar da vardır. Çiçekler tek başına gelmezler, onların dikenleri de gelir. Günler tek başına gelmez, onlar kendileriyle birlikte geceleri de getirirler.

Varoluş kutuplara inanır. Onlar, Karl Marks'ın diyalektik dediği şekilde işler. Evrim sürecinin kendisi diyalektiktir. Varoluşun tümü farklı kutuplar arasında gelişir.

Kadın daha sezgiseldir, daha içgüdüselidir. Şayet o bir meditasyoncu değilse, sadece içgüdüsel olacaktır. O bedeniyle düşünür. O erkekte daha çok bedeninde kök salmıştır, o erkekte daha çok bedeninin farkındadır ve bedenimiz milyonlarca yıllık geçmiş deneyimlerimizin tamamıdır.

Erkek daha çok zihindedir, daha entelektüeldir. Ancak entelekt çok daha geç döneme ait bir gelişmedir. İçgüdü son derece eski ve çok derindeyken, entelekt son derece yüzeysel ve son derece yenidir, çok çocukçadır. Eğer erkek meditasyon halinde olursa, entelekten kurtulmanın daha zor olduğunu görecektir çünkü onun tüm yetiştirilme tarzı ve eğitimi zihne dayalıdır, entelekttedir. Ve bir meditasyoncu olmak için bildiği her şeyi bırakmak zorundadır.

Kadın daha kolay bir meditasyoncu haline gelebilir çünkü içgüdüden sezgiselliğe sıçramak çok basittir Entelekten sezgiselliğe sıçramak sor derece zordur Ancak, maalesef asırlar boyunca kadının meditasyon dünyasına katılmasına izin verilmemiştir. Esasında kadın neredeyse tüm dinler tarafından dışlanmıştı. Bunun nedeni ÇOK açıktır: Çünkü tüm dinler bedene karşıdır ve kadınsa beden merkezidir. Kadını dışlayarak onlar aslında beden odaklı olmayı reddediyorlardı. Onların hepsi bedene karşıdır. Onların tüm dini ideolojileri entelektüeldir. Ve kadın kesinlikle entelektüel etkinliklere kolayca katılamaz. Onun canı sıkılır, "Bu kadar hoş şeyler olurken bu adam neler saçmıyor" diye düşünür.

Erkek kadının sadece cinsel bedenini kullanmak için iyi olduğunu ama entelektüel konuşmalar yahut felsefi tartışmalar için iyi olmadığını düşünür. Erkekler de kadınlar da diğerinin birazcık ayrı dünyalarda olduğunu bilir. Ve her ikisi de bunda hemfikirdir.

Sormuş olduğu ilk soruyu yanıtlamak olduğunu görecektir çünkü onun tüm yetiştirilme tarzı ve eğitimi zihne dayalıdır, entelekttedir. Ve bir meditasyoncu olmak için bildiği her şeyi bırakmak zorundadır.

Kadın daha kolay bir meditasyoncu haline gelebilir çünkü içgüdüden sezgiselliğe sıçramak çok basittir. Entelekten sezgiselliğe sıçramak son derece zordur. Ancak, maalesef asırlar boyunca kadının meditasyon dünyasına katılmasına izin verilmemiştir. Esasında kadın neredeyse tüm dinler tarafından dışlanmıştır. Bunun medeni çok açıktır: Çünkü tüm dinler bedene karşıdır ve kadınsa beden merkezlidir. Kadını dışlayarak onlar aslında beden odaklı olmayı reddediyorlardı. Onların hepsi bedene karşıdır. Onların tüm dini ideolojileri entelektüeldir. Ve kadın kesinlikle entelektüel etkinliklere kolayca katılamaz. Onun canı sıkılır, "Bu kadar hoş şeyler olurken bu adam neler saçmıyor" diye düşünür.

Erkek kadının sadece cinsel bedenini kullanmak için iyi olduğunu ama entelektüel konuşmalar yahut felsefi tartışmalar için iyi olmadığını düşünür. Erkekler de kadınlar da diğerinin birazcık ayrı dünyalarda olduğunu bilir. Ve her ikisi de bunda hemfikirdir.

Sormuş olduğu ilk soruyu yanıtlamak üzere Kadın erkeğe düşünmesi İçin zaman vermeden önce erkeğin yaratıldığının söylendiğini duymuştum.

Mendel Kravits sabah egzersizini açık pencerenin önünde yaparken çırılçıplaktı. Karısı İçeri girdi ve bağırdı, "Mendel, seni ahmak! Kapat şu perdeleri. Komşuların seninle paran için evlendiğimi düşünmesini istemiyorum."

Kesinlikle farklı bir mantık; erkeğin hiç aklına gelmeyecek bir şey.

Cehennem ateşi üzerine verdiği vaazlarla ünlü bir rahip mahalleden ayrılıyordu. Yaşlı bir bayan yanına geldi ve "Peder, ayrıldığınız için üzgünüm. Siz gelene Kadar günahın ne olduğunu bilmiyorduk" dedi.

Yakışıklı bir erkek kedi mahalleye yeni gelmişti ve tüm diğer kediler bununla son derece ilgiliydi. Onlardan birisi ilk randevuya gitmişti. Ertesi gün hepsi çığlık çığlığa, "Nasıl geçti?" diye bağırdı.

Tatlı kedi "Tamamıyla boşa geçmiş bir gece" dedi. "Konuştuğu tek şey kendi operasyonuydu."

Erkeğin ve kadının düşünce tarzları, ha yata bakışı arasında kesinlikle büyük bir fark vardır.

Ancak bu, hayatı daha tatlı, da ha baharatlı yapar. Bir orkestra oluşturmak için dünyanın her türden müzikal alete ihtiyacı vardır. Sadece tek türden müzik aleti gerçekten sıkıcı olacaktır. Kadına geçmiş tarafından saygı duyulmadı. Bu. dünyayı pek çok yönden yoksul kıldı çünkü kadının dünyaya kendi açısından bakışını ifade et meşine izin verilmedi.

Kadın, erkek gibi düşünmeye, erkek gibi davranmaya, erkeğin sadece bir gölgesi ol-maya; ama asla kendisi olmamaya zorlandı. Bu kesinlikle çirkin bir şeydir ve kabul edilemez bir şeydir. Ben bunu koşulsuzca reddediyorum. Kadının kendi tarzına izin verilmelidir. Onun erkeğin bir karbon kopyası olmaması gerekir, onun erkek gibi düşün-memesi gerekir. O, kendisi gibi düşünmelidir, o kendisi olmalıdır ve bu, dünyaya muazzam bir kutupsallık verecektir.

Ve erkekle kadının bireysellikleri ne kadar birbirlerinden uzaklaşırsa, onlar arasındaki çekim de o kadar derinleşir. Onlar birbirlerine yabancılaşmalıdır; ancak o zaman birbirlerine âşık olacaklardır. Onlar birbirleri için sonsuza dek gizemli kalmalıdır. Ancak o zaman onların aşkı bir keyif, sürekli bir keşif olabilir

Ancak Kadın ezilmiştir. Onun gizemleri ezilmiştir. O sadece temeldeki insani hakları verilmeden, üretim için bir fabrika olarak kullanılmıştır.

Ve bu da dünyayı sıkıcı, çirkin hale sokmuştur. Erkek hükmetmede o kadar İleri gitmiştir ki tüm tarih savaşlarla doludur. Gelişmek için kadına eşit miktara fırsat tanınmış olsaydı dünya bu kadar çok savaş görmemiş oturdu. Çünkü her savaşta ölen erkektir ama acıyı çeken kadındır

Öldürülmek kolaydır, acı çekmek zordur. Anne öldürülen oğulları için acı çeker. Kadın ölen sevdikleri için acı çeker. Kız kardeşler, erkek kardeşleri öldüğünde acı çeker. Ve onların kederleri tüm hayatları boyunca kalacaktır. Öldürülenler için bu çok küçük bir şeydir. O birkaç saniyede gerçekleşir ve sen ölmüşsündür. Ancak kadınlar asırlardır sadece acı çekmektedir.

Hiçbir kadın savaş istemez çünkü nihayetinde kurban olan erkek değil, kadındır. Savaşı yaratan erkektir, savaşta dövüşen erkektir ama acı çeken kadındır. Kadın dünyanın yarısıdır: Şayet dünyanın bu yarısına da söz hakkı tanınsaydı tarih başka olurdu. O daha barışçıl, daha sevecen, daha duyarlı, daha estetik olurdu. Hâlâ kadının saf bir şekilde, bozulmadan, etki altında bırakılmadan kendisi olmasına izin vermek için zaman vardır. Ve daha iyi bir dünyamız ve daha iyi bir insanlığımız olacak tır.

Kadınların farklı düşünmesi talihsizlik değildir. Bu son derece önemli ve sevinilmesi gereken bir şeydir. Ancak kadının bütünüyle özgür olmaya ihtiyacı vardır. Dünya erkeğin

hükümdarlığında gereğinden uzun süre kalmıştır. Dünyada olan bilen şeyler içinde kadının payına düşen kısmına onların da katılma vakti gelmiştir. Erkeğin kısmından farklı olacak olan kendi katkısını yapması gerekmektedir.

Ve bu, bugüne kadar yaratabildiğimiz- den daha uyumlu bir bütünlük olacaktır. O, yarım bir çember olmuştur. O tam bir çember yapılmalıdır. Hayat bütün hale gelmelidir: Erkek ve kadın birlikte, doğuştan getirdikleriyle —farklı potansiyelleri, farklı lisanları, farklı düşünce, görme, var olma tarzları ile— dünyaya katkıda bulunuyor...

Araştırmalara göre evli erkekler, evli olmayanlara göre daha mutlu ve intihar oranı evli erkeklerde evli olmayanlara göre daha az ve kadınlar içinse bunun tam tersi geçerli. Lütfen yorumlayın.

Erkek zihniyle kadın zihni arasında bir fark vardır; onların işleyişleri farklıdır. Onlar taban tabana zıttır; asla bunu aklından çıkartma. Manevi olarak onlar tamamen aynıdır ama psikolojik olarak kutuplar kadar birbirlerinden ayrıdır; farklı şekillerde işlerler.

Örneğin erkek kadından daha fizikseldir, erkek kadından daha çok dışadönüktür. Kadın daha çok psikolojiktir, daha içedönüktür. Bu nedenle Playboy gibi kapağında çıplak kadın olan, içinde çıplak kadın resimleri olan çok sayıda dergi vardır ve milyonlarca dergi satarlar. Dünyanın her tarafında çok miktarda pornografi vardır ama bu tamamen erkeksi bir fikirdir. Kadın erkeklerin çıplak kadınlarla ilgilendiği gibi çıplak erkeklerle ilgilenmez.

Bir kadın ve bir erkek sevgi dolu, derin bir kucaklaşmadayken kadın hemen gözlerini kapatır. Bir kadını öp ve o gözlerini kapatır. Ancak erkek kadını öperken kendini izler, öpülen kadını izler, onun tepkilerini izler, sürekli olarak onun orgazm olup olmadığını izler. O az ya da çok bir yabana, bir seyirci olarak kalır. Erkek onun içindi olmak tansa, daha çok izlemekle ilgilenir.

Kadın basitçe gözlerini kapatır. O, erkekle ve ona neler olduğuyula daha az ilgilidir; o kendi içsel varlığıyla, orada neler olduğuyula daha çok ilgilidir. Bu yüzden kadınlar pornografiyle ilgilenmezler; onların gerçek ilgi alanı kendi içsel süreçleridir. Bu farklar o kadar muazzamdır ki farklı yaşam tarzları yaratırlar.

Haklısın: Modern araştırmalar çok garip görünen bir gerçeği açığa çıkartmıştır Ancak bu aslında garip değildir. Evli erkekler evli olmayanlara göre daha mutludur çünkü evli olmadıklarında yalnız hissederler. Evli olduklarında evlilik mutsuz bile olsa bu, yalnızlıktan daha iyidir. En azından bir Şey seni meşgul eder. Mutsuzluk da seni meşgul eder ve erkek her zaman kendisini meşgul edecek dışarıda bir Şey olsun ister. Böylelikle içine dönmez ve gözlerini açık tutabilir.

Kadın dışarıyla ilgilenmez, bu yüzden bir kadın evlenmediğinde yalnız olmaktan çok, tek başınadır. Ve o tek başınalığından erkekten daha çok keyif alır çünkü o daha çok içine odaklıdır, bir anlamda o daha bencildir. Bu sözcüğü son derece olumlu anlamda kullanıyorum: O bencildir, onun merkezi kendindedir. Erkek diğerine odaklıdır: o sürekli başkalarını düşünür.

Kadın daha çok kendisi hakkında düşünür. En iyi ihtimalle komşularla ilgili kalır: Kim kiminle takılıyor? O. uluslararası politika konusunu pek de umursamaz. O basitçe erkeğin neden bununla bu kadar ilgilendiğine Őařırır. Şu diğer ülkelerle ne için olabilir? Onlar o kadar uzaktadır ki, neden kafama takayım?

Bana Tanrı için kanıt soran tek bir kadınla dahi karşılaşmadım. Bu o kadar uzaklardadır ki! Hiçbir kadın bana gerçekten cennet var mıdır, cehennem gerçek midir diye sormadı. O, bu gibi Şeyleri umursamaz.

O daha çok kendisine yakın olan Şeylerle ilgilidir; o Tanrı'dan daha çok elbiseleriyle ilgilidir.

Ve erkek bu kadınısı ilgi alanlarının aptalca olduğunu düşünür: Böylesi büyük konular varken kadın elbiseleriyle ilgilidir! O, komünizm ve Karl Marks; Mao ve Mahatma Gandhi'yi tartışmaz. O, en iyi ihtimalle bu gibi Şeyleri kibarlığından dinleyebilir. Onun ilgi alanı ayakkabılarını nerden aldığın, elbiselerinin dokuması ve kimin daha güzel görüdüğü hakkındadır. O, yakında olan Şeylerle ilgilidir; o kendisiyle ilgilidir.

Bu yüzden o erkekten daha sağlıklı bir Şekilde tek başına kalabilir. Eğer erkeğin sabah gazetesi gelmezse çıldırmaya başlar! Tüm dünyada neler olduğunu bilmek zorundadır. O tek başına olamaz. Tek başınalığında bile hayal mahsulü kimi varlıklar yaratır; Tanrı, melekler ve hayal

mahsulü problemler: Bir toplu iğne başında kaç tane melek durabilir? Ve o gerçekten bu probleme kendini kaptırır; tüm yaşamını melekleri sayarak harcar ve sonuna kadar tartışmaya devam eder. Kadın basitçe güler. Kadın derinlerde oğlan çocuklarının sadece oğlan çocuğu olduğunu bilir: Bırak saçma sapan şeyler konuşsunlar! Onlar buna felsefe, din bilimi derler: Onlar aptalca şeylere muazzam isimler vermek konusunda çok beceriklidirler.

Bu yüzden bir erkek yalnız kalırsa intihar eder. Evlilik onun için bir zorunluluktur; o, pek çok şey için bir kadına ihtiyaç duyar. Birincisi, kadın ona topraklanma verir: Kadının ayakları son derece yere basar; o yeryüzüne bağlıdır. Dünyadaki tüm mitolojilerde kadın toprak ile temsil edilir. Kadın, onun toprağın içinde kökleşmesini sağlar. Aksi takdirde, bir kadın olmadan o topraksızdır, köksüzdür, havada asılı kalır. Kadın ona bir yuva verir, kadın onun için bir yuva olur. Kadın olmadan o bir evsizdir, bir serseridir, suda sürüklenen bir odun parçasıdır.

Yine de çatışma olacaktır, mutsuzluk olacaktır, sürekli bir, başının etini yeme olacaktır... Bu kaçınılmazdır çünkü onlar o kadar taban tabana zıtlardır ki, ilgi alanları as la buluşmaz. Bu yüzden kadın adamın başının etini yemek zorundadır, aksi takdirde erkek asla onun arzularını tatmin etmez Ve erkek teslim olmak zorundadır. Eğer erkek yeterince zekiyse yavaş yavaş kılıbık olur

Sadece aptal ve inatçı insanlar asla kılıbıklaşmaz. Birazcık zekâ ve erkek bunu anlar: O ne derse desin dinlemek ve yapmak daha iyidir. Aksi takdirde günün yirmi dört saati senin peşinde olacaktır. O sana hiçbir dinlenme fırsatı tanımayacaktır. Onun dediklerini yapmak ve bu işi bitirmek daha iyidir, böylelikle sen de gazeteni okuyabilirsin!

Tüm bu başının etini yemelere ve bu eziyete katlanılabilir çünkü kadın çok derindeki belirli ihtiyaçları karşılar: O seni dünyaya bağlar ve bedenine bakar; pek de fazla senin ruhunla ilgilenmez —seni bunun üzerinde düşünmen için yalnız bırakır— ama o senin bedenini besler. O besler, özen gösterir, sever; o senin sevildiğini, sana ihtiyaç duyulduğunu hissettirir; o sana derin bir tatmin duygusu verir. O olmadan sen, basitçe Kim olduğunu bilmezsin. O olmadan sen her zaman kayıp bir çocuksundur. O sana annelik eder. Dolayısıyla evli erkekler evli olmayan er keklerden daha mutlu olur. Bu böyle olma malıdır çünkü evli olmayan erkeklerin problemleri yoktur. Evli erkeğin problemleri vardır, bu yüzden de mantıken evli bir kimsenin evli olmayan kişiden daha mutlu olabilmesi çok garip gelir. Ancak hayat mantığı izlemez; hayatın kendi garip yöntemleri vardır. Evli olmayan erkek köksüzdür, beslenmez, sıcaklık yoktur. O soğuktur, soğuk bir dünyada yaşar; o büzüşmeye ve ölmeye devam edip durur. Kadın sıcaklık verir, yaşam verir, onun yuvasında hissetmesini sağlar, onun bir arada kalmasını sağlar. Kadın olmadan erkek dağılmaya başlar.

Ancak kadın evli olmaktan daha çok, tek başına olarak muttu olabilir çünkü o erkek olmadan

kendini köklendirebilir. Erkek o kadar büyük bir ihtiyaç değildir. O erkekten daha bağımsız olabilir; o daha bağımsızdır.

Sırf kadın daha bağımsız olduğu için, çağlar boyunca erkek onu başka yollardan —ekonomik olarak, sosyal olarak— bağımlı kılmaya çalışmıştır. Doğası gereği kadın daha bağımsızdır ve bu da erkeği ve onur egosunu incitir. Bu yüzden erkek onu başka bir şekilde bağımlı hale getirmeye çalışmıştır; yapay bağımlılıklar onun için uydurulmuştur. Ekonomik olarak kadın felç edilmiştir, o erkeğe bağımlı olmak zorundadır. Bu erkek için bir tesellidir: Kendisi kadına bağımlıysa, kadın da ona bağımlıdır. Bu bir takas ve tesellidir.

Politik olarak, sosyal olarak kadın toplumdaki atılmıştır; o evde kalmaya zorlanmıştır. Böylelikle erkek "Sadece bağımlı olan ben değilim, o da bana bağımlı" diye hissedebilir. Bu egonun, erkek egosunun psikolojik stratejisidir. Şayet kadına bütünüyle —ekonomik, sosyal, politik olarak— özgürlük verilse erkek kadına kıyısala son derece zavallı gözükür.

Kadınların egemen olduğu toplumlarda erkek zavallıdır. Yeryüzünde hâlâ kadınların yönettiği, kadınların daha güçlü olduğu, kendilerine daha çok güvendiği ve erkeklerin her zaman zayıf olduğu birkaç kadın egemen kabile vardır.

Kadın kesinlikle pek çok yönden erkekten daha güçlüdür. O erkekten daha uzun süre, ortalama olarak beş yıl daha çok yaşar. Erkeğin ortalama yaşam süresi yetmiş yıl ise, o zaman kadın yetmiş beş olacaktır. O, beş yıl daha uzun yaşar. Neden? O daha dayanıklı olmalı. Ve on-on iki çocuk doğurduk tan sonra... Sadece bir erkeğin on-on iki çocuk doğurduğunu düşün; onun işi çok daha erken bitmiş olurdu! Sadece bir tane çocuğu dokuz ay rahminde taşı ve intihar edeceksin! Yahut bu zor geliyorsa, sadece bir çocuğu yetiştirmeye çalış: Ya sen çocuğu öldürecek sin ya da intihar edeceksin.

Kadının büyük bir direnci, her şeye büyük bir toleransı vardır. Kadın daha dengelidir; fizyolojik olarak, kimyasal olarak daha dengelidir. Bu yüzden o daha güzel görünür; onun güzelliği fizyolojik dengesinin içinde köklenmiştir.

Bu şunun gibidir: Şayet insanlar, —her biri yirmi dört daha küçük parçadan oluşan— biri anneden, diğer babadan iki hücreden yaratılıyorsa, o zaman erkeğin, birisi yirmi dördün tümünü içeren, diğeri ise daha azına sahip olan iki hücresi vardır. Ve kadın ise her ikisi de eşit olarak tüm yirmi dört parçaya sahip olan iki hücreye sahiptir. Kadın daha dengelidir. Erkeğin içsel olarak bir dengesizliği vardır bu yüzden de daha kolay çıldırır, daha kolay delirir. Herhangi bir kadın herhangi bir erkeği delirtebilir, bu o kadar kolay bir şeydir ki! Kadınlar erkeklerden daha az hasta olur; erkekler daha çok hasta olur, onlar hastalıktan daha çok muzdarip olur.

Her yüz kıza nazaran yüz on beş tane erkek doğar. Ve onlar evlilik çağına geldiklerinde on beş erkek ortadan kaybolmuş olur. Evlilik yaşına gelindiğinde yüz kız ve yüz erkek vardır. Doğa er ya da geç bu on beş tanenin öleceğini gayet iyi bilerek fazladan bu on beş erkeği doğurur. Dolayısıyla kızlar ve erkekler evlenebilir yaşa geldiklerinde oran aynı olacaktır.

Evlenmemiş kadınlar kendileri ile daha barışıktır. Eğer onlar ekonomik ve politik olarak engellenmemiş olsalardı evlenmeden kalmayı isterlerdi. Belki bu yüzden erkek onları politik olarak, sosyal olarak ve ekonomik olarak bu kadar çaresiz kılmıştır. Böylelikle onlar evlenmeye karar vermek zorunda kalırlar. Aksi takdirde pek çok kadın evlenmemiş olarak kalmak ister. Anne olmak istemiş olsalardı bile evlilik olmaksızın anne olmayı tercih ederlerdi. Evet, bir kadın için anne olmak çok büyük bir ihtiyaçtır ama birisinin karısı olmak o kadar büyük bir ihtiyaç değildir.

Erkeklerin ihtiyaçları daha çok fizyolojiktir; kadınların ihtiyaçları daha çok psikolojiktir. Bu yüzden kadın her zaman evlilikte sömürülüyormuş gibi hisseder. Ve o duygularında haklıdır. Çünkü erkeğin ilgisi cinsel yöndedir ve kadının ilgisi ise çok daha bütündür; o yalnızca cinsel ihtiyaç değildir. Seks bu bütünlüğün içinde bir kısım olabilir. Ancak erkeğin ilgilendiği şey cinseldir; diğer her şey sadece dekoratiftir, elzem değildir. O sürekli olarak seksle ilgilenir.

Bunun basit nedeni onların cinselliklerinin çok farklı olmasıdır. Erkeğin cinselliği bölgeseldir; onun cinselliği cinsel organlarla sınırlıdır, o tüm bedenine dağılmamıştır. Kadın bütünüyle cinselliktir, onun tüm bedeni cinselliktir, o sadece cinsel bölgelerle sınırlı değildir. Bu yüzden bir kadın gerçekten sevişmeye başlamadan önce daha uzun süreli ön sevişmeye ihtiyaç duyar.

Ve erkek her zaman acelecidir; onun aşkı sadece bir vur-kaç meselesinden ibarettir. Kadın henüz ısınmamıştır bile ve erkek giyiniyor ve dışarı çıkıyordur. Erkeğin işi bitmiştir. Onun cinselliği cinsel bölgelere aittir. Kadın daha bütündür; onun tüm bedeni derin bir cinsellik barındırır. Onun tüm bedeni katılmadığı sürece orgazm deneyimini yaşayamaz. Ve şayet o orgazm tecrübe edemezse seksle ilgilenmemeye başlar. Bu yüzden evli kadınlar seksle ilgilenmezler. Erkeğin bütün ilgisi seks üzerindedir.

Genç yönetici, ofisine girdiğinde çekici sekreterini sıcak bir şekilde selamladı.

Evrak çantasını masasının üstüne fırlatırken, "Günaydın Marge, dün seninle ilgili bir rüya gördüm".

Bununla gurur duymasına rağmen mesafeli davranmayı istediğinden, sakince sordu, "Ha, beni mi?"

"Hayır," dedi patronu. "Erken uyandım."

Onların anlayışları farklıdır. Kadın her zaman kandırılmış, kullanılmış, sanki bir makineymiş gibi hisseder. O bir araç olarak kullanıldığını hisseder; bu aşağılayıcıdır. Bu yüzden evlilik kadın için son derece aşağılayıcıdır. Evlilik sanki kesintisiz bir fahişelik çeşidinden başka bir şey değilmiş gibi gelir. Kadın sonsuza kadar satın alınmış gibi hisseder. Ve karşılığında ne alır? Hiç yaratıcılık olmayan, hiç coşkusu olmayan, hiç yeni keşifler olmayan; bir kölelik, kalıcı bir kölelik ve bir araç olarak kullanılmanın sürekli aşağılanmasından oluşan, kendini tekrar eden bir hayat.

Elbette, daha çok kadın intihar ederse bu doğaldır; eğer daha çok kadın çıldırırsa bu doğaldır.

Lester sürekli olarak gergin ve sinirliydi. Bu yüzden doktorunu görmeye gitti. Cana yakın, kıvılcıklı saçlı bir hemşire onu karşıladı ve kadına problemini anlattı.

"Bunu halletmek kolay," dedi. Ve onu küçük bir odaya soktu, gerginliğini aldı ve "Bu on dolardı" dedi.

Birkaç hafta sonra adam yine gergin ve sinirliydi. Doktora yine gitti ve doktor onu muayene etti. Sakinleştirici için ona bir reçete yazdı ve "Borcunuz beş dolar" dedi.

"Eğer sizin için bir şey fark etmeyecekse doktor, ben en kısa sürede on dolarlık tedaviden alacağım" dedi.

Erkekler için seks manevi bir olgu değil, sadece fizyolojik bir rahatlama. Kadınlar için o manevi bir olgudur. Bu nedenle kadın her zaman şiddete maruz kalmış hisseder; aşk çok büyük bir ruhsal deneyimin bir parçası olarak gerçekleşmediği sürece kadın bunun içine katılamaz. Evet, kadın soğuk bir şekilde onun bir parçası olabilir.

Bu durum yüzünden milyonlarca kadın orgazmın ne anlama geldiğini tamamıyla unutmuştur; onlar donup kalmıştır. Bunun nedeni erkeğin farklılığı anlamamışlığıdır.

Her erkek ve her kadının farklı oldukları konusunda —psikolojileri farklıdır, fizyolojileri farklıdır— muazzam bir eğitime ihtiyaçları vardır. Ve onların birbirlerinin psikolojilerini, birbirlerinin fizyolojilerini anlamaya ihtiyaçları vardır. Onlara öğretilmesi gerekir.

Her üniversite, öğrencilerin birbirlerinin biyolojisini, maneviyatını anlamasına yardımcı olmalıdır. Ancak hiçbir şey öğretilmez.

Seks bir tabudur; biz ondan konuşmayız. İnsanlar sanki biz doğuştan gerekli olan tüm bilgiye sahipmişiz gibi davranır. Bu tam bir ahmaklıktır! Çocuk yapabilirsin, bu mümkündür ama bu yeterli değildir.

Seksin çok daha derin bir önemi vardır. O sadece yeniden üremek için değildir; onun çok boyutlu bir niteliği vardır. O aynı zamanda eğlencelidir de, o oyundur, o duadır, o meditasyondur, o dindir, o maneviyattır. Seks tüm spektruma sahiptir; o gökkuşağının tümüdür, en alttakinden en üstüne tüm renklerdir.

Erkeğin kadını anlayacağı ve onun orgazmın doruklarına doğru yönelmesine yardım edeceği ve kadının erkeği anlayıp yardımcı olacağı muazzam bir eğitime ihtiyaç vardır.

Şu an evlilik cehalet üzerine kurulmuştur ve bu asırlardır böyledir. Sekisle ilgili tüm bilgiler baskılanmıştır. O tekrar tekrar keşfedilmiştir ama tekrar ve tekrardan ahlakçılar tarafından, din adamları tarafından, politikacılar tarafından, tutucular tarafından baskılanmıştır. Çünkü onlar senin orgazmdaki gibi zevkten kendinden geçmeni istemezler.

Politikacılar ve din adamları için bir tehlike vardır: Şayet insanlar orgazm yaşar gibi vecit hali içerisinde olurlarsa onlar ibadethanelere ve tapınaklara gitmeyeceklerdir çünkü onlar kendi hayatlarında çok daha derin ve çok daha yüksek bir ibadeti bileceklerdir.

Ve şayet insanlar orgazmdaki gibi bir vecit hali içerisinde olurlarsa aptal liderleri savaşa kadar takip etmeyeceklerdir. Onlar yaşamı öylesine derinlemesine sevecektir ki, öldürmek yahut ölmek için hiç istekli olmayacaktır. Onların hayata olan saygıları öylesine muazzam olacaktır ki, onların yaşam coşkuları öyle olacaktır ki varoluşa minnet duyacaklardır. Onlar herhangi bir aptalca bahaneyle hayatı çöpe atmak için aceleci olmayacaklardır: Müslümanlar Hindularla savaşıyor, Hindular Müslümanlarla savaşıyor, birbirlerini öldürüyorlar.

Politikacılar ve din adamlarının her ikisi de tek bir şey üzerinde hemfikirdir: İnsanların orgazmsal keyif yaşamasına izin verme, aksi takdirde onlar artık köle olmayacaklardır. Onlara hükmetmek imkânsız olacaktır; onları yarı insana, mekanik kişilere indirgemek imkânsız olacaktır. Onların kedilerine ait bir maneviyatları olacaktır ve onların öyle bir yaşamları olacaktır ki onu öyle kolayca kaybetmeye razı olmayacaklardır.

Bu din adamları ve politikacılar öylesine baskılayıcı bir toplum ve bastırılmış bir insan yaratmışlardır ki tüm insanlık hasta ve anormaldir.

Charlie havayolunun bilet satış bürosuna girdi ve bankonun arkasındaki kız, görmüş olduğu tüm kızların arasında hatırlayabildiği en güzel kadınsı ekipmanlara sahip olanıydı. Göğüs dekoltesi olan bir elbise giyiyordu ve öne doğru eğilip bir şeyler yazıyordu. Adam ona gözlerini dikip baktı.

Kız yukarı doğru baktı ve "Efendim sizin için ne yapabilirim?" dedi.

Charlie kendi nefesinin, kulaklarında bir fırtına gibi sesler çıkarttığını duydu ama duruma hâkim olmaya çalıştı. Ne de olsa Pittsburgh'a iki bilete ihtiyacı vardı.

En sonunda konuşabildi: "Oh, bana iki tane pilet... "

Tüm insanlık kendi içinde kaynamaktadır. İnsanlar o kadar korku dolular ki suratlarını zar zor bir arada tutmayı başarabiliyorlar. Charlie'nin ifadesi olan "Bana iki pilet... " aslında tamamlanmış değildir. Tam cümle, "Bana Memeburgh'a iki pilet" olacaktır. Bu konulmamıştır çünkü fıkra kendisinden korkan birisi tarafından derlenmiş olmalıdır. Bu tam bir fıkra değil. "Pittsburgh'a biletleler," "Memeburgh'a piletleler" halini alır. Ve bu neredeyse herkesin başına gelir.

Böylesi bir anormal durum asırlar süren baskılarla yaratılmıştır. İnsanlar açık seçik bir şekilde seksten bahsetmiyor; hatta onlar seksten hiç bahsetmiyorlar. Konuşsalar bile, dolambaçlı şekillerde konuşuyorlar, diplomatik bir şekilde konuşuyorlar.

Bayan Cohen yanından geçerken "Bay Ginsburg dükkânınız açık" dediğinde, Bay Ginsburg dükkânından evine doğru yürümekteydi.

"Bir yanlışlık olmalı. Onu az önce kapadım" dedi.

Sonra Bayan Goldbergh'in yanına geldi ve o da "Bay Ginsburg, dükkânınız açık" dedi. O yine bunu reddetti.

Eve döndüğünde karısı ona fermuarının açık olduğunu söyledi ve o zaman anladı. Bunun üzerine Bayan Cohen'i telefonla aradı ve "Bayan Cohen, bana dükkânımın açık olduğunu söylediğinizde satış elemanı dışarıda mıydı, içeride miydi?" diye sordu.

Bazı günler kendimi bir erkek gibi bazı günlerdeyse bir kadın gibi hissediyorum. Her ikisi de olabilir miyim? Yahut şizofren mi oluyorum?

Herkes her ikisidir ve sen farkına varmışsın; bu çok iyidir. Bu, varlığındaki muhteşem bir anlayıştır. Herkes her ikisidir. Bir kadınla bir erkek arasındaki fark çok fazla değildir; fark sadece

nicelikseldir, niteliksel değil. Bir kadın belki yüzde altmış kadındır ve yüzde kırk erkektir ya da yüzde elli bir kadındır ve yüzde kırk dokuz da erkektir. Ve aynı şey erkek için de geçerlidir. Bu yalnızca bir yüzde meselesidir ama her ikisi de sende mevcuttur.

Sen her ikisinden de geliyorsun: Annenden ve babandan; her ikisi de sana katkıda bulundu. Erkeler ve kadınlar sadece erkekler ve kadınlar değildir: Onlar biseksüeldirler, onlar her iki cinsiyetin de buluşma noktasıdır. Kutuplar mevcuttur. Bu nedenle hiçbir kadın saf, basit bir kadın değildir. Şayet bunu anlayabilirsen yaşamın sana daha net gözükecektir.

Bazı anlarda bir kadın bir kadın olmaktan daha çok erkeksidir ve bu erkekler için de böyledir. Bazı anlarda erkek son derece kadınsıdır; bazı anlarda erildir, bazı anlarda ise dişidir. Yumuşak anlar vardır ve sert anlar vardır, saldırgan anlar vardır ve kabullenici anlar vardır.

Ancak bugüne kadar toplum bizi erkeğin erkek ve kadınınsa kadın olduğu şeklinde şartlandırmış ve bize bunu böyle öğretmiştir. Bu son derece yanlış bir uygulamadır, doğaya terstir. Şayet erkek ağlamaya ve gözyaşı dökmeye başlarsa insanlar ona, "Bir kadın gibi ağlama, bir kadın gibi zırlama; hanım evladı olma" der. Bu saçmalaktır çünkü erkeğin de kadın gibi gözyaşı bezleri vardır. Doğa onun ağlamasını ve gözyaşı dökmesini istememiş olsaydı, o zaman hiç gözyaşı bezleri olmazdı.

Şimdi, bu son derece baskılayıcıdır. Eğer bir kız bir erkek gibi hırslı, saldırgan davranmaya başlarsa insanlar bir şeylerin yanlış olduğunu düşünmeye başlarlar: Hormonlarda bir bozukluk vardır. Onu erkek Fatma olarak adlandırır, o bir kız değildir. Bu saçmalaktır! Bu ayrım doğal değildir; bu ayrım politiktir, toplumsaldır. Kadınlar yirmi dört saat boyunca kadın rolü oynamaya mecbur bırakılmıştır ve erkekler yirmi dört saat boyunca erkek rolü oynamaya mecbur bırakılmıştır. Bu hiç doğal olmayan ve dünyada kesinlikle çok fazla mutsuzluk yaratan bir şeydir.

Erkeğin yumuşak olduğu ve kadınsı olması gereken anlar vardır. Kocanın kadın ve kadının koca olması gereken anlar vardır ve bu son derece doğal olmalıdır. O zaman daha çok ritim ve daha çok ahenk olacaktır. Şayet bir erkek yirmi dört saat boyunca erkek olmaya zorlanmazsa daha çok rahatlayacaktır. Ve şayet bir kadın yirmi dört saat boyunca kadın olmaya zorlanmazsa daha çok doğal olacak ve içinden geldiği gibi davranacaktır.

Evet, bazen büyük öfke anlarında bir kadın bir erkekten daha tehlikeli hale gelir ve bazı yumuşak anlarda bir erkek bir kadından daha sevgi dolu hale gelebilir. Ve bu anlar değişip durmaya devam ederler. Bu her iki ruhsal iklim de senindir; bu nedenle şizofren falan olduğunu aklına getirme. Bu ikilik doğanın bir parçasıdır. Bu ikilik bir noktaya kadar var olur, ancak ikilik o şekilde ortadan

kaybolur ki, artık o son derece ahenkli olur, son derece tek hale gelir; "erkek" ve "kadın"ın bir anlamı kalmaz.

Hindistan'da biz Tanrı'yı Ardhanarishwar —yarı erkek, yarı kadın— olarak tasvir etmişizdir. Bu muazzam düzeyde güzeldir. Bu, Tanrı'nın bulunmuş olan gelmiş geçmiş en iyi resmidir: Yarı erkek, yarı kadın.

Bu olması gereken şeydir. Varlığındaki nihai gelişime eriştiğinde ne bir erkek olacaksın ne de kadın yahut öylesine ahenkli bir biçimde her ikisi de olacaksın ki teklik mevcut hale gelecek. Ancak bu olmadan evvel ikilik sürer. Bunda yanlış bir şey yoktur. Bundan korkma çünkü eğer korkmaya başlarsan onu bastırmaya başlayacaksın ve bastırılmış olan herhangi bir kısım, nihai gelişimin önündeki bir engeldir. Hiçbir kısım bastırılmamalıdır, hiçbir kısım asla reddedilmemeli ve dışlanmamalıdır: Her şey organik bütünlüğün bir parçası yapılmalıdır. Senin her parçan diğeriyle buluşmalı ve birbirine karışmalıdır ki bu sayede çatışma kaybolsun ve sen bir orkestra halini al.

Bizim bütün ayrımlarımız sahte ayrımlardır. Ağacın üzerinde, elma ağacının üzerinde sadece tek bir elma vardır. Sen, onun senin dışında olduğunu söylersin, dışsal olduğunu söylersin; o içsel değildir, kesinlikle değildir, o ağacın üzerinde asılıdır. Sen onu yersin; sen dışsal olanı yemişsindir. Onu hazmedersin: O senin kanın, kemiğin, iliğin haline gelir... o senin rüyalarına dönüşecektir, senin şiirine, senin resmine. Artık o dışsal değildir, o içsel olanın bir parçası haline gelmiştir. Dışsal olan içselin içinde erimiştir. Sonra bir gün sen ölürsün ve toprak senin bedenini bir gübre olarak kullanır ve yine elma ağacında bir elma doğacaktır. Şimdi içsel olan dışsal halini almıştır.

İçsel ve dışsal olan sürekli olarak birbirleri ile buluşuyor ve kaynaşıyorlar. Sınır çizmek sadece pratik bir şeydir; o gerçek değildir. İçsel olan nerede biter ve dışsal olan nerede başlar bana söyleyebilir misin? Tamamıyla net bir çizgi çizebilir misin? Nerede? Dışsal olan sürekli olarak içsel olana doğru yöneliyor: Sen onu soluyorsun. Ve içsel olan sürekli dışsal olana doğru yöneliyor. Soluğunu veriyorsun. İçsel ve dışsal olan arasında bir ayırım çizgisi yoktur. Onlar tektir.

Aynı şekilde alçak ve yüksek olan arasında da bir ayırım yoktur. Ancak insanlar ayrımlar, kategorilerle ilgili çılgın fikirlere sahiptir. Hatta insanlar bedeninin alt kısmının daha düşük ve bedeninin üst kısmının daha yüksek olduğunu bile düşünür. Sırf bedeninin alt kısmı daha aşağıda diye onun değerinin daha düşük olduğunu zannederler. Saçmalık: Çünkü kanın bedeninin her yanında akmaya devam eder. Aynı kan ayağa gider, aynısı başa gider. Sahip olduğun oksijen sürekli olarak bedeninin her yanına dağılır. Yersin ve yiyecek, bedeninin alt tarafı üst tarafı olarak değil, tüm beden tarafından hazmedilir. Alt taraf ve üst taraf aynı gerçekliğin iki yüzüdür ve bu erkek ve kadın için de böyledir. Ve eğer derinlemesine bakarsan o zaman tüm ikilik sadece insanların bir şeyleri anlamak için yaptığı

bir sınıflamadır. Sınıflama rastlantısalıdır. Yoksa her şey başka bir şeyin parçasıdır. Tüm bu varoluş tektir.

Tekil olana yaklaştığında gerçekliğe yaklaşırsın. Bu yüzden ben hakiki bilgenin bir Korkak olmayacağını söylüyorum. Çünkü onun için "bu dünya ve diğer dünya" olamaz. Onun için bu kıyı diğer kıyıdır. O bu dünyada olacaktır ama bu dünyaya ait olmayacaktır. O bir nilüfer olacaktır: Suda olacaktır ve yine de ona değmeyecektir. Onun için bir bölünme yoktur. Aslında onun için iyi ve kötü, ahlaklı ve ahlaksız, Tanrı ve Şeytan ayrımı yoktur. Tüm ayrımlar tek bir organik varoluşun parçalarıdır.

Bu nedenle soruyu sorana iyi bir kavrayış gelmiştir. Onu kaybetme. Ve şizofren olacağını düşünüp endişelenme. Bir noktaya kadar erkek ve kadın arasındaki bölünme kalır ve giderek daha da keskinleşir. Ve kişi tekrardan ve tekrardan değişikliği, yer değiştirmeyi hissedecektir. Bu bir yer değiştirmedir: Birkaç saat sen bir erkeksin, birkaç saat sen bir kadınsın. Eğer onu tam olarak izlersen kaç dakika bir erkek ve kaç dakika bir kadın olduğunu kesin bir şekilde bilebilirsin. Bu periyodik bir değişimdir. Yogada bu içsel sırların üzerinde çok sıkı çalışmışlardır. Şayet nefesini izlersen bu sana zamanı kesin olarak verecektir. Bir burun deliği, sol burun deliği nefes alırken sen kadınsı olursun. Sağ burun deliği solurken erkeksindir. Ve yaklaşık kırk sekiz dakika sonra onlar değişir.

Sürekli olarak —gece, gündüz— bu değişiklik olur. Sol burnundan nefes alırken beyninin sağ tarafı çalışır: Sağ taraf kadınsı kısımdır. Sağ burundan nefes alırken beyninin sol tarafı çalışır: Bu erkeksi kısımdır. Ve bazen sen bununla oynayabilirsin. Son derece kızgın olduğunda bir şey yap: Sağ burnunu kapat ve soldan nefes almaya başla. Ve birkaç saniye içinde öfkenin kaybolduğunu göreceksin. Çünkü öfkeli olmak için varlığının erkeksi tarafında olman gerekir. Bunu dene ve şaşıracaksın. Sadece nefesi bir burun deliğinden diğerine değiştirerek son derece önemli bir şey değişir. Eğer dünyaya karşı çok soğuk hissediyorsan sol burundan nefes al ve fantezilerin, hayallerin içeri akmasına izin ver. Ve ansızın sıcaklık dolduğunu hissedeceksin.

Tantra'da asla burun deliklerini kontrol etmeden sevişmemen gerektiğini söylerler, asla. Eğer erkek kadınsı burun deliğinden nefes alıyorsa o zaman kadın erkeksi burun deliğinden nefes almalıdır. O zaman gerçek orgazm olacaktır. Aksi takdirde sevişme sadece bir enerji kaybı olacaktır; bir hapşırımdan daha fazla bir şey olmayacaktır. Bir hapşırıktan sonra rahatlamış hissedeceksin —iyi bir hapşırık; kişi rahatlar— ancak bundan fazla bir şey çıkmayacaktır.

Şayet kadın kadınsı burun deliğindeyse o zaman erkek erkeksi burun deliğinde olmalıdır. Ve buna göre Vatsayana —ilk gerçek seksolog— daha da derin gizemleri açığa çıkarmıştır. O der ki: Kadın erkeksi havada olduğunda erkeğin üstünde olmalıdır, o erkeğin rolünü oynamalıdır. Erkek her

zaman misyoner pozisyonunda olmamalıdır...

Buna Doğu'da "misyoner pozisyonu" denmiştir. Çünkü Doğu'da hiçbir zaman erkeğin hep üstte olması gerektiği diye bir şey bilinmemiştir. Sadece Hıristiyan misyonerler Doğu'ya geldiğinde insanlar bu aptallığın Batı'da var olduğunu fark etmişlerdir. Bu nedenle bu misyoner pozisyonu olarak bilinir. .. Bazen kadın bir erkek havasındadır: O üstte olmalıdır ve o aktif olmalıdır. Ve erkek eğer kadınsı havadaysa pasif olmalıdır. Erkek karıyı oynamalıdır ve kadın da kocayı oynamalıdır. Ve o zaman muazzam bir buluşma olacaktır.

Ve bu her zaman akılda tutulmalıdır çünkü erkeksi havada olduğunda daha kolaylıkla yapılabilecek eylemler vardır. Zor bir şey yapıyorsan —bir kayayı taşımak, bir kafayı itmek— burun deliklerini kontrol et. Eğer o erkeksi havada değilse iyi değildir. Bu beden için tehlikeli olabilir: Son derece yumuşak olacaksın. Bir çocukla oynarken ya da öylece köpeğinle oturuyorken kadınsı tarafta ol; daha çok birliktelik gerçekleşecektir. Bir şiir yazarken yahut resim yaparken ya da müzik bestelerken —şayet savaş müziği yaratmaya çalışmıyorsan— kadınsı olmalısın. O zaman o iyidir. Erkeksi havada, saldırgan olabilirsin.

Bunu izle ve bu iki kutbun giderek daha çok farkında olacaksın. Ve bu iki kutbun olması iyidir: Doğa bu şekilde rahatlamayı düzenler. Erkeksi taraf yorulur. Sen kadınsı kısma yönelirsin; erkeksi taraf dinlenir. Kadınsı kısım yorulduğunda dinlenirsin; erkek haline gelirsin. Ve bu ruhsal ekonomiktir. Kişi sürekli olarak değişir. Ancak senin toplumun sana yanlış şeyler öğretmiştir: Erkek bir erkektir ve yirmi dört saat boyunca bir erkek olmalıdır. Bu çok ağır bir görevdir. Ve bir kadın yirmi dört saat bir kadın olmak zorundadır; yumuşak, sevecen, şefkatli. Bu çok ağır bir görevdir. Bazen o da kavga etmek, öfkeli olmak, bir şeyleri kırıp dökmek ister ve şayet bu içsel oyunu anlayabilirsen iyidir.

Bir gün küçük bir çocuğa annesi kulak misafiri olmuştu. Odasında tek başına oturuyordu, sıkılmıştı ve mırıldanıyordu: "Keşke iki tane köpek olsaydım, o zaman birlikte oynayabilirdim."

Bu iki kutup iyi bir içsel oyundur; bilincin oyunudur. Tanrı bu şekilde, kendisiyle saklambaç oyunu oynamak için senin içinde bölünmüştür. Oyun bittiğinde, oyundan öğrenilmesi gereken şey öğrenildiğinde, ders alındığında, o zaman sen kutupsallığın ötesine geçersin.

Mutlak olan ne erkektir ne de kadındır: Mutlak olan nötrdür. Bu yüzden Hint dillerinde Brahma, Tanrı,' nötr bir sözcüktür, ne erkeksidir ne de kadınsıdır. Onun bir cinsiyeti yoktur: O her ikisinin kaynaşmış halidir, mutlak kaynaşmış hali. Ve bu kaynaşma aşkın olmaktır.

Kadınsı ve Erkeksi

Erkeksilik iki yöne sahip olabilir, tıpkı kadınsılığın da iki yönü olabileceği gibi. Erkeksi zihin saldırgan, şiddetli, tahripkâr olabilir. Bu sadece olasılıklardan biridir. Erkekler bunu denemişlerdir ve insanlık bundan çok acı çekmiştir. Ve erkekler erkeksiliğin bu negatif tarafını denediğinde kadınlar da sırf erkeklerle bir arada kalabilmek için doğal olarak negatif kadınsılığa doğru yönelmişlerdir. Aksi takdirde aradaki çatlak çok büyük, kapatılamaz olacaktı. Kadınsılık negatif olduğunda o pasifliktir, uyuşukluktur, kayıtsızlıktır. Negatif erkek sadece negatif bir kadınla bağ kurabilir.

Ancak bunun pozitif bir kısmı da vardır. Hiçbir şey yalnızca negatif olamaz; her olumsuzluğun olumlu bir tarafı da vardır. Her gecenin bir sabahı vardır, her karanlığın sonu aydınlıktır.

Pozitif erkeksilik girişkendir, yaratıcıdır, maceracıdır. Bunlar da aynı niteliklerdir ancak farklı bir düzlemde hareket ederler. Negatif erkeksi zihin tahrip edici olur, pozitif erkeksi zihin yaratıcı olur. Tahrip edici olmak ve yaratıcı olmak iki ayrı şey değil, aynı enerjinin iki yüzüdür. Aynı enerji saldırganlık olabilir ve aynı enerji girişkenlik olabilir.

Saldırganlık girişkenlik olduğunda kendine has bir güzelliği vardır. Şiddet macera olduğunda, şiddet keşif; yeninin, bilinmeyen keşfi haline geldiğinde son derece faydalıdır.

Ve aynı şey kadınsılık için de geçerlidir. Pasiflik negatiftir, kabullenicilik pozitifdir. Her ikisi de benzer gibi gelir, çok benzerler. Pasiflik v/e kabullenici olmak arasındaki farkı görebilmek için son derece derinlemesine gören gözlere ihtiyacın olacaktır. Kabullenici olmak bir buyur etmedir, o bir bekleme halidir, onun içinde bir dua vardır. Kabullenicilik bir ev sahibidir, kabullenicilik bir rahimdir. Pasiflik sadece uyuşukluktur, ölümdür, çaresizliktir. Beklenen bir şey yoktur, umut edilen bir şey yoktur, hiçbir şey olmayacaktır. O uyuşukluğun içine düşmektir, o bir tür kayıtsızlığa düşmektir. Ve kayıtsızlık ve uyuşukluk zehirdir.

Ancak kayıtsızlığa dönüşen şey tarafsızlık haline gelebilir ve onun bütünüyle farklı bir tadı vardır. Kayıtsızlık tarafsızlığa benzeyebilir ama değildir; kayıtsızlık basitçe ilgisiz olmaktır. Tarafsızlık ise ilginin yokluğu değildir; tarafsızlık mutlak ilgidir, muazzam ilgidir ama hâlâ yapışıp kalmama kapasitesi vardır. An mevcutken ondan keyif al ve an kaybolmaya başladığında, her şeyin kaybolması kaçınılmaz olduğundan, bırak gitsin. Tarafsızlık budur.

Uyuşukluk negatif bir haldir. Kişi yerdeki bir çamur yığını gibi oradadır; gelişme potansiyeli

yoktur, coşkunluk, çiçeklenme yoktur. Ancak, aynı enerji bir havuza, muazzam bir enerji havuzuna dönüşebilir. Bir yere gitmeden, bir şey yapmadan ama enerji birikir, birikir ve birikir.

Ve bilim adamları niceliksel bir değişimin niteliksel bir değişime dönüştüğü bir nokta olduğunu söylüyorlar. Yüz santigrat derece ısıda su buharlaşır. Doksan dokuz derecede hâlâ buharlaşmamıştır; doksan dokuz nokta dokuz santigrat derecede hâlâ buharlaşmamıştır. Ancak, sadece onda bir derece daha ve su kuantum sıçraması yapacaktır.

Pozitif kadınsılık uyuşukluk gibi değildir, o muazzam bir enerji havuzu gibidir. Ve enerji toplandıkça ve biriktikçe, pek çok niteliksel değişikliklere uğrar.

Bir erkek gerçekten erkeksi olabilmek için maceracı olmak zorundadır, yaratıcı olmak zorundadır, hayatta mümkün olduğunca çok sayıda girişimde bulunmak zorundadır. Kadın, gerçekten kadın olmak için erkeğin ardında bir enerji havuzu olmalıdır, böylelikle macera mümkün olan en büyük miktarda enerjiye sahip olabilir. Maceranın bir ilhamı olabilmesi için, maceranın biraz şairane olabilmesi için, maceracı ruhun kadının içinde rahatlayabilmesi ve yaşamla yeniden doğması, yenilenmesi için enerjiye ihtiyaç olacaktır.

Berberce pozitif olarak hareket eden kadın ve erkek tek bir bütündür. Ve gerçek çift —ve çok az sayıda çift vardır— her iki kişinin de birbiriyle pozitif şekilde birleştiği bir şeydir. Çiftlerin yüzde doksan dokuzu birbirlerine negatif şekilde bağlıdır. Bu yüzden dünyada bu kadar mutsuzluk vardır.

Yeniden tekrar ediyorum: Erkek erkeksi olmalıdır ve kadın da kadınsı olmalıdır ama pozitif bir şekilde. O zaman birlikte olmak bir meditasyondur, o zaman birlikte olmak gerçekten büyük bir maceradır. O zaman birlikte olmak her gün yeni sürprizler getirir. O zaman hayat bu iki kutup arasındaki bir dansdır. Ve onlar birbirlerine yardım eder, birbirlerini beslerler.

Tek başına erkek fazla ileri gidemez. Tek başına kadın hiçbir aktif hareket olasılığı olmayan bir enerji havuzundan başka bir şey

Olmayacaktır. Onlar bir arada olduklarında tamamlayıcıdırlar. Hiçbirisi diğerinden yüksekte değildir; tamamlayıcı şeyler asla daha yüksek ve daha alçak değildir, tamamlayıcı Meyler eşittir. Ne kadın ne de erkek daha yüksektir, onlar tamamlayıcıdır. Onlar birlikte bir bütün oluşturur ve onlar birlikte ayrı ayrıken mümkün olmayan kutsallığı yaratabilirler.

Bu nedenle İsa ve Buda Krishna'dan biraz daha az zengin görünür. Ve sebep onların tek başına olmasıdır. Krishna daha bütündür. Bu nedenle Hindistan'da Krishna mükemmel avatar,

Tanrı'nın mükemmel enkarnasyonu olarak düşünülür. Buda kısmi olarak düşünülür, Mahavira da Tanrı'nın kısmi dışavurumudur ve İsa da öyledir. Krishna'da bütünsel olan bir şey vardır.

Ve bir şey daha var. Eğer kadın ve erkeğin buluşması sadece dışsal bir şey olsaydı bu o kadar önemli bir şey olmazdı. Bu aynı zamanda her erkeğin ve kadının varlığının derinliğindeki bir buluşmadır çünkü her erkek aynı zamanda içinde bir kadındır. Ve her kadın da içinde bir erkektir. Diğeriyile dışsal buluşma ve kaynaşma esasında içsel buluşmaya hazırlık için bir derstir, bir deneydir.

Her insan bir erkek ve bir kadından doğar. Senin yarın babandan ve diğer yarın annenden gelir. Sen taban tabana zıt kutupluların bir buluşmasıdır.

Modern psikoloji, özellikle de psikolojinin Jung ekolü erkeğin biseksüel olduğunu ve kadının da öyle olduğunu kabul eder, bunu esas alır. Şayet senin bilinçli zihnin bir erkeğe aitse o zaman bilinçaltı kadına ait olacaktır ve tam tersi.

Ancak içsel buluşmayı başarmak başlangıçta zordur çünkü içsel olan görünmezdir. Öncelikle görünür olana ait dersini öğrenmelisin. Dışsal kadınla buluş, dışsal erkekle buluş. Böylece bu buluşmanın nasıl bir şey olduğuna ilişkin bazı tecrübelerle sahip olabilirsin. Sonra yavaş yavaş içeri doğru araştırma yapabilirsin ve aynı kutupsallığı orada bulursun.

İçsel erkek ve kadının buluştuklarında aydınlanırsın. O gün büyük bir kutsamadır; sadece senin için değil, tüm varoluş için. Bir insan daha geri dönmüştür. Milyonlar ve milyonlarcası arasından bir insan ulaşmıştır.

Buda aydınlandığında çiçeklerin gökyüzünden yağdığı söylenir. Bunlar tarihi gerçekler değildir, bunlar şairane ifadelerdir lama muazzam öneme sahiptirler. Tüm varoluş dans etmiş olmalı, şarkı söylemiş olmalı, milyonlarca çiçek yağmış olmalı çünkü bu çok nadir bir olaydır. El yordamıyla yolunu arayan bir ruh ansızın bütünleşmiş, tir, parça parça bir ruh kristalleşmiştir. Bir insan Tanrı olmuştur: Bu kutlanmalıdır. Bu tüm varoluş için bir kutsamadır.

Ancak ilk ders dışarıda alınmalıdır, aklında tut. Dışsal düzlemdeki kadını, onun tüm zenginlikleriyle, tüm tatlı yanlarıyla ve acı taraftarıyla tanımadığın sürece; dışarıdaki erkeği, onun tüm güzellikleriyle ve onun tüm çirkinlikleriyle tanımadığın sürece içsel boyutlara yönetmeyeceksin. Yin ve yang'ın, Shiva ile Shakti'nin içeride buluşmasına izin veremeyeceksin.

Ve bu buluşma son derece önemlidir, mutlak surette önemlidir çünkü yalnızca bu buluşmayla sen bir tanrı haline gelirsin; asla ondan önce değil.

Yin prensibi, kadınsılık prensibi bir merdiven, cennet ve cehennem arasındaki bir merdiven gibidir. Onunla cennete gidebilirsin ve onunla cehenneme de gidebilirsin; doğruyu farklılaştır ama merdiven aynıdır.

Merdiven yin prensibidir, prensip kadınsılık prensibidir. Kadın olmadan hiçbir şey olmaz. Kadının enerjisi en düşük ve en yüksek olanın, en karanlık vadinin ve en aydınlık zirvenin merdivenidir. Bu Tao'nun temel prensiplerinden birisidir. Bu detaylı bir şekilde anlaşılmalıdır. Bu bir kez senin kalbinde köklenmeye başladığında her şey son derece basitleşmeye başlar.

Âdem ile Havva sembolüne yönelmek iyi olacaktır.

Dünya Âdem ile başlamaz, Havva ile başlar. Havva aracılığıyla yılan Âdemi boyun eğmemeye ikna eder. Yılan Âdem'i doğrudan ikna edemez; erkeğe doğrudan ulaşan bir yol yok gibidir. Eğer erkeğe ulaşmak istersen kadın aracılığıyla gitmek zorundasın. Kadın kötülük için bir aracı işlevi ' görmüştür.

Sonra yine, İsa doğmuştur, o bakire Meryem'den doğmuştur. Mesih Çocuk bakire kadınsılıktan, bakire yin'den doğmuştur. En yüksek olan, kadın aracılığıyla gelir.

En düşük olan ve en yüksek olanın her ikisi de kadın aracılığıyla gelmiştir.

Âdem toprak, balçık; tam olarak kızıl toprak demektir. Tanrı Âdem'i kızıl topraktan yapmıştır. Âdem toz toprak prensibidir. Erkek dışsal prensiptir, dışadönüklük prensibidir: Erkek fiziksel bedendir.

Bu sembolleri anlamaya çalış. Erkek fizik bedendir ve Tanrı Havva'yı erkeğin fiziksel bedeninden yaratmıştır. Bu daha yüksek bir şeydi. Önce erkek yaratılmalıydı, sonra kadın. O daha ince bir şeydi, daha rafine edilmiş bir şeydi, çok büyük bir şeyin senteziydi. Havva bir omurgadan yaratıldı, Havva doğrudan topraktan yaratılmadı.

Örneğin: Sen çamur yiyemezsin ama elmaları yiyebilirsin; elmalar daha yüksek bir düzlemedir. Onlar çamurdan gelir. Ağaç çamurda yetişir, o halde elma dönüşüme uğramış topraktan başka bir şey değildir. Elmayı yiyebilirsin ve hazmedebilirsin ama eğer toprağı yemeye kalkarsan öleceksin. Elma topraktır ama o daha üstün bir sentezdir; daha iyidir, daha hazmedilebilirdir.

Tanrı Âdem'i yaratmıştır ve erkeğin bunu anlama şekli Tanrı önce erkeği yarattığı için erkek önce gelir şeklindedir. Hayır, erkek önce yaratıldı çünkü o toprağı çok yakındır. Ondan sonra kadın yaratıldı; o toprağı o kadar çok yakın değildir, o Âdem'den yaratılmıştır, o daha yüksek bir sentezdir.

Havva ismi de son derece önemlidir. Onun anlamı kalptir. Âdem toprak demektir ve Havva ise kalp demektir. Tanrı Âdem'e her şeye ad vermesini söyledi, bunun üzerine de o her şeye ad verdi. Havva'ya isim vermeye geldiğinde basitçe, 'O benim kalbidir, Havva' dedi yüksek sesle. Modern terimlere çevrildiğinde bunun anlamı akıldır. Erkek beden prensibidir, kadın akıldır. Erkek bedendir, kadın zihin. Her şey zihin aracılığıyla olur.

Eğer kötü bir şey yaparsan, önce zihninin ikna edilmesi gerekir; eğer iyi bir şey yaparsan, önce zihninin ikna edilmesi gerekir. Her şey ilk önce bir fikir olarak vuku bulur sonra o gerçekleştirilir. Bedenin, zihnin ona hazır olmadığı sürece bir şeyi yapmaya ikna edilemez. Hatta bedenine hastalık dahi girerse, zihin aracılığıyla girer. Gerçekleşmiş olan her şey, zihin aracılığıyla gerçekleşir Hikâyenin tüm anlamı budur: Yılan Havva'yı ikna etti. Yalnızca zihin ikna olabilir, baştan çıkartılabilir, aklına girilebilir ve sonra zihin bedeni çok kolayca ikna eder. Aslında, beden zihni bir gölge gibi takip eder. Bir kez zihninde bir düşünce olduğunda bunun gerçeğe aktarılması kaçınılmazdır.

Havva sayesinde Âdem düştü. Havva sayesinde Tanrı'nın bahçesinden kovuldu. Havva sayesinde adına dünya dediğimiz bu muazzam macera ortaya çıktı. Havva sayesinde o başkaldırdı.

Adamın biri mahkemeye çıkarıldı ve polis, "Bu adam ya deli ya da körkütük sarhoş çünkü yolun tam ortasında duruyordu. Ona defalarca hareket etmesini söyledim ama yapmadı. Şaşırmıştım çünkü onun sarhoş olduğunu zannetmiyordum ve onun deli olduğunu da sanmıyordum. Her açıdan akıllı gibi görünüyordu ve nefesini kokladım ve içkili değildi. Ancak, yolun ortasından hiç hareket etmedi" dedi

Hâkim, "Söyle bana. Niçin orada duruyordun? Niçin polis sana tekrar tekrar hareket etmeni söylemesine rağmen hareket etmedin?" diye sordu.

Adam çok ufak tefek bir adamdı, son derece zayıf ve inceydi. "Efendim, devletin kanunuyla eşimin kanunu arasında bir seçim yapmam gerekiyordu" dedi.

Hâkim, "Ne demek istiyorsun?" dedi.

"Karım bana tam olarak o noktada saat on ikide buluşmamı söylemişti. Bu yüzden seçim yapmalıyım. Elbette karımın kanununu seçtim" dedi.

Hâkim güldü, "Bu her zaman böyledir. Evine git. Eğer sorun buysa kişi karısının kanununu

seçmek zorundadır" dedi.

Adem ve Havva'dan beri bu böyledir. Kadın içsel olanın prensibidir; kesinlikle içteki en derinde olanın değil ama içsel olanın. O sadece ortadadır. En derine ruh dersin, en dışta bedene dersin ve tam ikisinin ortasına da akıl, zihin dersin.

Âdem dünyadaki bu macerada Havva'yı izledi.

Sonra yine, İsa'nın öyküsü de aynıdır. İsa bakire Meryem'den doğmuştur. Niçin bakire? Çünkü eğer doğru şekilde anlarsan, bakire tamamen saf, düşüncelerle kirletilmemiş bir zihin demektir. Düşünceler yılanla temsil edilir çünkü düşüncelerin yöntemi son derece yılanıdır. Eğer düşüncelerini izlersen düşüncelerin neden yılan ile temsil edildiğini anlayacaksın. Onlar son derece yılanıdır, onlar tıpkı yılanlar gibi bacakları olmadan yürür; senin içinde kıvrılarak ilerler. Ve onlar yılan gibi son derece aldatici ve son derece kurnaz ve son derece yanıltıcıdır. Onlar bilinçaltının karanlık dehlizlerinde saklanır ve ne zaman fırsat bulsa senin üzerine çullanırlar. Geceleyin, karanlıkta ortaya çıkarlar; onlar günışığında saklanır. (Ben biraz uyanık olduğunda bu düşünceler kaybolur; pek o kadar da uyanık değilken dışarı çıkarlar, seni etkilemeye başlarlar.

Bakire Meryem'in anlamı meditasyon halindeki bir zihindir; Havva'nın anlamı ise düşüncelerle dolu, yılanlarla dolu bir zihindir. İsa dünyaya Bakire Meryem aracılığıyla, saflık aracılığıyla, masumiyet aracılığıyla gelir. Düşünce kurnazlıktır; düşüncelerin olmaması masumiyettir.

Şayet bu güzel öyküleri anlarsan şaşıracaksın. Biz onlara karşı adil davranmadık. Onlar tarihi gerçekler değildir, onlar insanın manevi varlığına ait muazzam metaforlardır. Havva sayesinde Âdem düştü ve Bakire Meryem sayesinde İsa yükseldi ve yeniden Tanrı'nın dünyasına girdi.

Bir şey daha var. Âdem'in günahının itaatsizlik olduğu söylenir. Tanrı belli bir ağacın, bilgi ağacının meyvesini yememesini söylemişti ancak yılan Havva'yı ikna etti ve Havva da Âdem'i ikna etti. Bu itaatsizlikti.

İbranice'de Mary'nin (Meryem) anlamının başkaldırı olduğunu bilmek seni şaşırtacaktır. İbranicedeki sözcük 'maria'm'dır. O başkaldırı demektir. İtaatsizliği yüzünden Âdem düşmüştür ve başkaldırı sayesinde

İsa yükselmiştir. Ve itaatsizliğin anlamı bir tepki olmasıdır, karşı çıkmaktır, Tanrı'ya karşı çıkmaktır. Başkaldırının anlamı negatif olanı reddetmektir, dünyaya karşı çıkmaktır, yılanlara karşı çıkmaktır. Havva yılanları dinlemişti ve Tanrı'ya karşı çıkmıştı; İsa yılanlara karşı başkaldırdı ve Tanrı'yı dinledi.

İtaatsizlik politiktir; başkaldırı dindarlıktır. İtaatsizlik sadece karışıklık getirir; başkaldırı, gerçek başkaldırı senin varlığında kökten bir değişiklik getirir; yüz seksen derecelik bir dönüş, bir dönüşüm.

Ancak hem Âdem hem de İsa kadınsı prensibe göre oluşmuştur. Taocu dilde kadınsı prensibe Yin denir ve erkeksi prensibe de Yang denir. Yang hırstır, Yang saldırganlıktır, Yang arzudur ve yansıtmadır. Yang politiktir. Yin dindarlıktır. Sen ne zaman hırslı olursan senin için dindar olmak o kadar imkânsızdır. Sen ne zaman dindar olursan politik olman o kadar imkânsızdır. Bunlar bir arada gitmez. Onlar karışamaz. Onların doğası su ile yağı karıştırmaya benzer.

Hırs ve meditasyon asla karışmaz, onlar karışamaz. Politikacı erkeksi prensibe göre iş görür ve ermiş ise kadınsı prensibe göre işler. Bu nedenle ermiş son derece yumuşak, son derece kadınsı, son derece yuvarlak, son derece güzel hale gelir. Onları belli bir zarafet kaplar. Ve güzellik kesinlikle bedene ait bir şey değildir; bazen öyle olur ki beden hiç de güzel olmayabilir.

Erken dönem Hıristiyanlıkta İsa'nın dünyadaki en çirkin insan olduğuna ilişkin bir prensip vardı. Yavaş yavaş Hıristiyanlık bu fikri bıraktı, bundan hoşlanmadılar. Ancak bunda güzel olan bir şey vardır. Bedenin çirkin olduğu fakat yine de İsa'ya yakınlaştığında ansızın onun güzelliği ile şaşıracağını, ansızın kendinden geçip güzelliği ile seni ele geçireceği söylenirdi. Şayet onun bir resmini görmüş olsaydın sadece onun çirkinliğini görürdün fakat ona gitmiş olsaydın, onun gerçek varlığına girmiş olsaydın onun tüm çirkinliğini unutmuş olurdu. Çünkü o kadar çok güzellik akıyor, o kadar çok güzellik yağıyor, taşıyordu ki, onun çirkin olduğunu hatırlayamazdın bile. Onu görmemiş olanlar çirkin olduğunu düşünürdü ve onu görmüş olanlar ise onun en güzel insan olduğunu söylerdi.

Önemli olan beden değildir. Ermiş bedende yaşamaz ya da beden olarak yaşamaz; o beden aracılığıyla yaşar. Politikacı beden dışında bir şey değildir, dışa dönüktür. Beden dışa dönüktür, akıl içe dönüktür.

Ve sen her ikisinin de ötesine geçtiğinde Tao ortaya çıkar. Sen ne dışa dönük ne de içe dönük olduğunda, ne dışarıya doğru ne de içeriye doğru yönelmediğinde, herhangi bir yere gitmediğinde muazzam bir hareketsizlik, eylemsizlik vardır çünkü hiçbir motivasyon yoktur. Senin içsel alevin artık dalgalanmıyor çünkü içine girilecek bir yön yoktur, yerine getirilmesi gereken bir amaç yoktur. Olunması gereken bir yer yoktur ve olunması gereken bir kişi yoktur, sen mutlak bir şekilde anın içinde mutlusun. O zaman sen erkeği ve kadını ve kutupsallığı aşmışsındır. Bu aşkınlığın içinde olan şey Tao'dur.

Bu aşkınlık dünyanın her yerinde farklı şekillerde öğretilmiştir. Farklı terimler kullanılmıştır. Ben sana bir terimi açıklamak isterim çünkü onun faydası olacaktır. Terim 'israel'dir. O belirli bir ırkın adı değildir —kesinlikle Yahudiler değildir— ve o kesinlikle belirli bir bireyin adı da değildir. 'Israel' tam olarak Tao ile aynı şeydir.

Anlamaya çalış. 'Israel' üç heceden oluşmuştur: is-ra-el. 'Is'ın anlamı kadınsı prensiptir. 'Is' Eski Mısır dilindeki 'isis' sözcüğünden gelir. İsisin anlamı Ay Tanrıçası'dır. Ay kadınsı prensiptir. 'Ay' sözcüğünü anımsa çünkü Hindu metaforlarında da ay kadınsılığın sembolüdür.

Yoga'da insan varlığında üç tane geçit olduğu söylenir: Ay, Güneş ve aşkın olan. Bir burun deliğinden ay enerjisini, diğer burun deliğinden güneş enerjisini solursun ve içinin derinliklerinde her iki nefes de durduğunda o zaman sen aşkın hale gelirsin.

'Israel' üç heceden oluşmuştur. 'Is? Eski Mısır Ay Tanrıçası 'isis'den veya o da Ay Tanrıçası olan Babil Tanrıçası 'ishtar'dan gelmektedir. Bu yin, kadınsılık prensibidir. 'Ra' Eski Mısır'daki Güneş Tanrısı'ndan gelir. Bu erkeksi prensibi, Yang'ı temsil eder.

Ve 'el' Müslümanların 'Allah'ı türetmiş olduğu 'elohim' kökünden gelir. İbranicedeki Tanrı sözcüğü, 'elohim'dir; 'el' oradan gelir. O kadınsı ve erkeksi olanın buluşmasını ve onların aşkınlığını da temsil eder. 'Israel' tam olarak Tao demektir.

Eğer sana güneş tarafından hükmediyorsa sen saldırgan, delicesine saldırgan, hırslı, politik, sıcak, tutkuyla yanıp tutuşuyor olacaksın. Şayet sana ay tarafından hükmediyorsa sen serinkanlı, hırssız, saldırgan olmayan, kabullenici, huzurlu, dingin olacaksın. Ancak her ikisinin de aşılması gerekir çünkü her ikisi de yarıküredir. Kişi, 'Ben ne kadını, ne de erkeğim' diyebileceği bir ana gelmelidir. Bir insanın bir Buda ya da bir insanın bir İsa veya bir insanın bir Krishna haline geldiği; ne erkek ne de kadın olduğu, ne ay ne de güneş olduğu, ne 'is*' ne de 'ra' olduğu zaman budur. O basitçe vardır, saf bir şekilde vardır. Tüm formüller kaybolmuştur.

Ancak bu olay sadece adım adım gerçekleşir. Önce Ya" prensibini; güneş prensibini, erkek enerjiyi bırakmış olman gerekir ve sonra kadınsı enerjiye, kadınsılığa yönelmen gerekir. Ve oradan da ötesine yönelmen gerekir.

Her şey kadınsı prensipte gerçekleşir bunu aklında tut, bunu her zaman aklında tut. O ortadaki prensiptir. Bu nedenle, ister ötesine gidiyor ol, istersen aşağıya gidiyor ol fark etmez; merdiven odur.

Bedenle, güneş enerjisiyle, erkek ile sen bir tecavüzcü haline gelirsin, hayata tecavüz

edersin. Sen bir âşık değilsin. Bilim, güneş enerjisinden çıkar, bilim erkek merkezlidir. Bu nedenle Doğu onu geliştirememiştir. Doğu, ay prensibiyle —pasif, sessiz, uyumlu, doğayla arasında derin bir sevgi olan; fethetmeye çalışmadan, savaşıma çalışmadan— hareket etmiştir. Doğu hiçbir zaman bir tecavüzcü olmamıştır, Batı doğaya tecavüz etmiştir. Bu yüzden de ekoloji sorunu ortaya çıkmıştır: Doğa tümüyle tahrip edilmektedir.

Kadınsı prensiple, ay prensibiyle sevgi vardır. Seversin ama tecavüz etmezsün. Bazen fiziksel eylem aynıymış gibi görünebilir ama özündeki nitelik farklıdır.

Mahkemede bir erkekte şikâyetçi olan bir kadın duymuştum.

"Tekrar ve tekrar bu adamın sana tecavüz ettiğini söylüyorsun. Sana ne zaman tecavüz etti?" diye sordu hâkim.

Ve kadın da, "Ne zaman? Ocak, Şubat, Mart, Nisan, Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül, Ekim, Kasım, Aralık. Tüm yıl boyunca; tecavüz ve tecavüz ve tecavüz, başka bir şey yok" dedi.

Hâkim şaşırılmıştı. "Nasıl olur da sana tüm yıl boyunca tecavüz eder" diye sordu.

"O benim kocam" dedi kadın.

"Ama o zaman buna nasıl tecavüz dersin? Yasal olarak bu tecavüz değil."

"O hâlâ tecavüzdür. O beni sevmeydi" dedi kadın.

Şayet sevmiyorsan karına bile tecavüz edebilirsin. Sevişmek ve tecavüzün fiziksel eylemi aynı olabilir ama içsel niteliği farklıdır.

Güneşin enerjisi ile bilim doğmuştur: O doğaya tecavüzdür. Ay enerjisiyle şiir, sanat, resim, dans, müzik doğmuştur: O, doğayla oyun oynayan aşktır. Doğu sanat ile müzik ile dans, drama ile yaşamıştır. Batı erkek enerjisini aşırı düzeyde kullanmaya çalışmaktadır. Batı dengeyi yitirmiştir ancak Doğu da öyledir. "Israel" olarak adlandırılabilir, Tao olarak adlandırılabilir, her ikisini de aşmış ya da ikisini de öylesine ahenkli bir şekilde harmanlamış ki uzlaşmaz çelişkiler yok olmuş herhangi bir toplum henüz evrimleşmemiştir.

Amaç Tao'dur: Tam olarak bütünleşmiş, tamamen bütünleşmiş bir insan yaratmak ve ayrıca tamamıyla bütünleşmiş bir toplum da yaratmak.

Ben genelde iki zihinde; güneş ve aydayım. Lütfen yorumlayın.

Zihin genelde iki zihin halindedir; zihin böyle işler. Zihnin tüm mekanizmasını, onun nasıl işlediğini anlamak zorunda kalacaksın.

Zihnin işlevi bölmektir. Eğer bölmezsen, Zihin kaybolur. Zihnin bölmeye ihtiyacı vardır. Zihin zıtlıklar yaratır. Zihin, "Senden hoşlanıyorum; senden hoşlanmıyorum. Seni seviyorum; senden nefret ediyorum" der. Zihin, "Bu güzel; şu çirkin" der. Zihin, "Bu yapılmak zorunda; şu bırakılmak zorunda" der. Zihin seçenektir. Bu yüzden Khrishnamurti şayet seçimsiz hale gelirsen zihinsiz olursun diye ısrar eder. Seçimsiz hale gelmek demek dünyayı bölmekten vazgeçmek demektir.

Sadece düşün. İnsan yeryüzünden kaybolursa, güzel herhangi bir şey olacak mıdır?

Çirkin bir şey olacak mıdır? İyi bir şey, kötü bir şey olacak mıdır? Tüm bölünmeler insanlıkla birlikte basitçe buharlaşacaktır. Dünya aynı kalacaktır. Çiçekler açacaktır, yıldızlar hareket edecektir, güneş doğacaktır; her şey aynı şekilde sürecektir. Ancak bölünme insanla birlikte kaybolacaktır; bölünmeyi dünyaya insan getirir. "İnsan" demek "zihin" demektir.

İncil'deki tüm hikâyeye budur. Tanrı Âdem'e bilgi ağacı meyvesini yememesini söylemişti. "Bilgi ağacı"nı "zihin ağacı" olarak tercüme etsek daha iyi olurdu. Hikâyeye tamamen Zen olacaktı. Ve anlamı tam olarak budur. Bilgi ağacı zihin ağacıdır; aksi takdirde niçin Tanrı çocuklarının cahil olmasını istesin? Hayır, O, onların zihinsiz yaşamalarını istedi. O, onların bölünme olmaksızın, birlik içinde, bütünlük içinde yaşamalarını istedi. İncil'deki hikâyenin anlamı budur. Şayet bir Zen Ustası onu yorumlasaydı yahut ben onu yorumlasaydım, " 'Zihin ağacı' demek daha iyi olurdu" derdim. O zaman her şey netleşir.

Tanrı Âdem'in zihinsiz yaşamasını istedi; yaşamasını ama hayatı bölmeden yaşamasını... o zaman hayatın muazzam bir yoğunluğu vardır. Bölünme seni de böler. Hiç izledin mi? Ne zaman bölse içinde bir şeyler büzüşür, içinde bir şey kırılır. "Birisinden hoşlanıyorum" dediğin an, bir el bu kişiye doğru uzanır. "Hoşlanmıyorum" dediğin an, el geri çekilir. Hayata kendi bütünlüğü içerisinde açık değilsin. Tanrı Âdem'in bütün olarak kalmasını istedi.

Ve İncil'deki hikâyeye, insan sahip olduğu bilgiyi yeniden bırakana kadar, Tanrı'nın cennet bahçesine yeniden kabul edilmeyecektir der. İsa bilgiyi bıraktı. Bu yüzden İsa saçma, paradoksal gelir. Âdem'in Tanrı'ya yaptığı şeyi İsa insanlığın bilincinden temizlemiş, arındırmıştır. Âdem cennetten geldi;

İsa yeniden girdi. İsa nasıl yeniden girdi? Zihni, bölünmeyi bırakarak.

Zihin her zaman bölerek işlemeye çalışır. Sen sadece bölmemeye çalış. Bir çiçek görüyorsun: Onun güzel olduğunu söyleme. Buna gerek yok. Sen öyle söylemesen de o güzel. Bunu böyle diyerek ona güzellik eklemiyorsun. O halde anlamı ne?

Lao Tzu hakkında küçük bir öykü vardır. O sabahları yürüyüşe çıkardı. Bir komşusu da, Lao Tzu'nun fazla konuşmadığını gayet iyi bildiğinden onu izlerdi; o her zaman sessiz kalırdı. Ancak bir seferinde bir arkadaşı komşuyla beraber kalıyordu ve o da gelmek istedi ve geldi. Lao Tzu ve Lao Tzu'nun komşusu sessiz kaldılar. Komşu biraz utanmıştı ama o da sessiz kaldı çünkü komşu ona bir şey söylememesini tembihlemişti. Sonra, güneş doğuyordu ve çok güzeldi. Unuttu ve "Ne kadar güzel bir sabah" dedi. Sadece bu kadar. Kimse bunun hakkında bir yorum yapmadı; ne arkadaşı ne de Lao Tzu.

Eve dönünce Lao Tzu komşusuna "Bu adamı bir daha getirme. Çok konuşkan birisi" dedi.

Çok konuşkan?

Komşu bile, "Hiçbir şey demedi, sadece, 'Ne kadar güzel bir sabah' dedi" dedi.

Lao Tzu, "Ben de oradaydım, o halde bunu söylemenin ne anlamı var? Ve o bunu söylemeden güzeldi. Niçin zihni araya sokmak gereksin? Hayır, bu adam çok konuşkan; onu getirme" dedi.

O tüm sabahı mahvetti. O dünyayı böldü. O gündoğumunun güzel olduğunu söyledi. Ne zaman bir şeyin güzel olduğunu söylersen, bir şey o an kötülenmiştir çünkü güzellik çirkin olmadan var olamaz. Bir şey güzel dediğin an, başka bir şeyin çirkin olduğunu söylemişsindir. "Seni seviyorum" dediğin an, başka birisinden nefret ettiğini söylemişsindir.

Eğer bölmeden yaşarsan... Sadece çiçeği izle. Bırak orada olsun, ne olursa olsun. Bırak kendi gerçeğinin içinde olsun, hiçbir şey söyleme. Sadece onu gör. Sadece bir şey söylememek de değil, içinden de bir şey deme. Onunla ilgili herhangi bir fikir oluşturma. Bırak o orada olsun ve sen büyük bir farkındalığa ulaşacaksın.

Hüzün sana geldiğinde, ona hüzün deme. Bu meditasyonu pek çok insana vermiştim ve onlar şaşırılmışlardı. Onlara, "Bir dahaki sefer üzüntü hissettiğinizde 'üzüntü' demeyin. Sadece onu izleyin" derim. Senin ona üzüntü demen onu üzücü kılar. Ne olursa olsun sadece onu izle. Zihni devreye sokma, analiz etme, etiketleme, sınıflama. Bırak gerçek kendisini ortaya çıkarsın, bırak gerçek orada olsun ve sen basitçe bir tanık ol. Sonra da sen yavaş yavaş "Bak üzüntü, üzüntü değil," diyeceksin. Ve

mutluluk senin eskiden düşündüğün kadar mutluluk değildir.

Yavaş yavaş sınırlar birleşir, buluşur ve yok olur. Ve o zaman sen ona tek bir enerji diyeceksin: Mutluluk, mutsuzluk her ikisi de bir. Senin onları yorumlayışın onları iki tane yapıyor. Dünya ve Tanrı birdir. Senin onları yorumlayışın onları iki tane yapıyor.

Yorumu bırak ve gerçeği gör. Yorumlanmamış olan gerçektir; yorumlanmış olan yanılsamadır.

Soru şudur: "Ben genelde iki zihindeyim..." Zihin her zaman iki zihindedir; zihin bu şekilde işler, gelişir ve yaşar.

Güneş ve ay: Bunun da anlaşılması gerekmektedir. Çünkü her erkek aynı zamanda bir kadındır ve her kadın da aynı zamanda bir erkektir.

Bu nasıl mümkün olur: Sen içerde bölünmüş olarak kalırsın. Erkek kadından ayrıdır, içsel kadın içsel erkekten ayrıdır. O halde her zaman için bir çatışma, belirli bir halat çekme mücadelesi olacaktır. Bu insanlığın sıradan halidir. Senin içsel kadın ve erkeğin büyük bir kucaklaşmayla buluşabildiğinde, birbirinin içinde eriyebildiğinde; ilk kez sen bir hale geleceksin; ne erkek ne de kadın. O zaman sen aşkın hale gelmiş olacaksın.

Sana bir öykü anlatayım. Son derece cesur ve iddialı hikâyelerden birisidir. Böylesi cesurca bir hikâyeye yalnızca Hindistan'da mümkündür. Bugünün Hindistan'ında değil.

Çünkü bugünün Hindistan'ı son derece korkak hale gelmiştir.

Bir lingam, Shiva'nın sembolik biçimde bir erkeklik organı olarak temsilini görmüş olmalısın. Shiva'nın lingam'ına adanmış olan milyonlarca tapınak vardır. Aslında onun heykelini asla bulamayacaksın. Onun heykelleri tamamıyla yok olmuştur; yalnızca sembol kalmıştır. Sembol sadece lingam değildir; o aynı zamanda yoni'dir. O her ikisidir, erkek ve kadındır. O kadının içindeki erkektir, o ayın içindeki güneştir. O dişiyle buluşan erkektir. O derin bir cinsellikle kucaklanmış yin ve yangtır. Bu, içsel erkeğin içsel kadınla nasıl buluştuğunu gösterir çünkü içsel olanın yüzü yoktur. Bu nedenle Shiva'nın heykelleri yok olmuştur. İçsel olan yalnızca enerjidir, bu yüzden lingam'ın bir şekli yoktur, o yalnızca enerjidir.

Ancak öykü anlatılır... Bu seni şoka uğratmasın çünkü Batılı zihin gerçekten son derece korkak hale gelmiştir.

Öykü şudur, Shiva karısı Devi ile sevişiyordu ve elbette Shiva karısıyla seviştiğinde bu sıradan bir aşk değildi. Ve o kapalı kapılar ardında sevişmiyordu, kapılar açıldı. Tanrılar dünyasında acil bir durum vardı ve Brahma ve Vishnu ve tüm diğer tanrı kalabalığı acil bir problemin çözümü için Shiva'ya danışmak üzere gelmişlerdi. Odaya geldiler — Shiva'nın mahremiyeti pazara çıkmıştı— ancak O, o kadar derin bir sevişme içindeydi ki bir kalabalığın izlediğini fark etmedi. Tüm tanrılar dikizci konumuna düşmüştü. Onlar orayı terk edemedi çünkü muazzam bir şey gerçekleşmekteydi, enerji o kadar yüksekti ki onu hissedebiliyorlardı. Orayı terk edemediler. Araya da giremediler çünkü o son derece kutsal bir şeydi.

Ve Shiva sevişmeye devam etti ve bu böyle sürdü, sürdü ve sürdü. Tanrılar bunun bir sonu olmayacak mı acaba diye endişelendiler. Ve onların öylesine büyük bir problemi vardı ki acil bir çözüme ihtiyaç duyuluyordu ama Shiva tamamen kaybolmuş bir haldeydi. O, orada değildi, Devi orada değildi; erkek ve kadın bütünüyle birbirinin içinde erimişti. Bir bütünleşme, büyük bir sentez, enerjinin muazzam bir orkestrasyonu gerçekleşmişti.

Kalmak istediler ama sonra diğer tanrılardan korktular. Ahlakçı zihin böyle çalışır. Görmek ve izlemek çok ilgilerini çekiyordu ama onlar korkmuştu çünkü eğer başkaları onları izlerken ve bakarken ve bundan zevk alırken görürse saygınlıkları tehlikeye düşecekti. Bu yüzden onlar Shiva'yı lanetlediler: "Bugünden itibaren sen dünyadan yok olacaksın ve her zaman bir erkeklik sembolü olarak hatırlanacaksın": Yoni'nin içindeki lingam, ayın içindeki güneş, nilüferin içindeki mücevher. "Artık sen her zaman için bir cinsel organ olarak anımsanacaksın." Bu bir lanetti.

Bu her zaman böyle olur. Pornografiye son derece karşı olan bir arkadaşım var ve onun kütüphanesi pornografi ile dolu. Bir seferinde onu ziyaret ettim; ona "Bu nedir?" diye sordum. "Onları eleştirebilmek için tüm pornografi kitaplarını okumak zorundayım.

Pornografide neler olduğunun farkında olmam lazım. Çünkü ben ona son derece karşıyım" dedi. Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu?

Diğer Devalar Shiva'yı lanetledi ama bana göre lanet, bir kutsamaya dönüşmüş gibi geliyor çünkü sembol gerçekten güzel. O dünyada, kötü karşılanmadan tanrı olarak tapınılan yegâne erkeklik sembolüdür. Hindular onun erkeklik organı olduğunu tamamiyle unutmuşlardır; onun erkeklik organı olduğunu düşünmezler. Onlar onu derinden kabul etmiştir. Ve sembol güzeldir çünkü orada sadece Shiva yoktur, yoni de oradadır. Lingam yoni'nin içinde yerleştirilmiştir; ikisi buluşuyor. O, bir buluşmanın, orgazmın, tek olan enerjinin sembolüdür.

Aynı şey içerde de olur ama o yalnızca sen zihni bırakırsan gerçekleşir. Sevgi sadece sen

zihni bıraktığında mümkündür. Fakat eğer sen zihni bırakırsan sadece sevgi değil Tanrı da mümkündür; çünkü sevgi Tanrı'dır.

Şayet içinde ay ve güneş arasında çatışma varsa o zaman sen yalnızca dışarıdaki kadınla ilgilenirsin. Eğer sen bir erkeksen dışsal kadınla ilgileneceksin; dışsal kadın tarafından büyüleneceksin. Eğer sen bir kadınsan dışsal erkek tarafından büyüleneceksin. Bir kez içsel çatışma çözüldüğünde ve senin güneş enerjin ay enerjisinin içine aktığında ve artık herhangi bir çatlak olmadığında, onların aralarında köprü kurulur; o zaman sen dışsal kadın ya da dışsal erkek tarafından büyülenmeyeceksin. İlk kez sen cinsel olarak doymuş olacaksın.

Dışsal kadını terk edeceksin demiyorum. Gerek yok. Ya da dışsal erkeği terk edeceksin; buna gerek yok. Ancak şimdi tüm ilişki tamamıyla farklı olacaktır, son derece uyumlu olacaktır. O ihtiyaçlara dayalı bir ilişki olmayacaktır; o daha çok paylaşımaya dayalı bir ilişki olacaktır. Şu an bir erkek bir kadına yaklaştığında bu bir ihtiyaç meselesidir. O, kadını bir araç olarak kullanmak ister. Kadın erkeği bir araç olarak kullanmak ister. Bu nedenle tüm kadınlar ve tüm erkekler sürekli olarak bir savaş içindedir: Temelde onlar kendi içlerinde savaşıyor. Aynı savaş dışarıya doğru yansıtılır.

Ve sen bir kadını kullanırken, nasıl olur da kadının seninle bütünüyle rahat hissetmesini, uyumlu olmasını düşünebilirsin? O, bir araca indirgendiğini hisseder. Ve hiçbir erkek yahut kadın bir araç değildir. O, bir nesne gibi kullanıldığını, bir kaputa, bir nesneye indirgendiğini hisseder. Onun ruhu kaybolmuş gibidir; o nedenle kadın çok öfkelidir. Ve kadın da erkeği bir nesneye indirgemeye çalışır. Kadın kocasını bir kılıbık kocaya dönüştürür; onu zorlar. Ve bu böyle sürer.

Bu aşktan çok bir çatışmadır; bir mücadeledir. Bu sevişmeden çok savaştır; sevgiden çok nefrettir.

Bir kez sen içsel erkeğin ve kadınınla uyumlu hale geldiğinde, sen hemen diğerleriyle de uyumlu olursun. Senin içsel çatışman kaybolur; senin dışsal çatışmaların kaybolur. Dışsal olan içsel olanın yalnızca bir gölgesidir. O zaman seninle ilişki kurulabilir. Ya da seninle ilişki kurulamaz. Sen bütünüyle bağımsızdır. O zaman o, sen neyi seçersen o olur. Eğer ilişki kurulmak istersen, seninle ilişki kurulabilir; ancak çatışma olmayacaktır. Eğer ilişki kurulmasını istemiyorsan, eğer tek başına kalmak istiyorsan, tek başına kalabilirsin ve yalnızlık hiç olmayacak. Kişi içinde organik bir bütünlüğe eriştiğinde olan güzellik buradadır.

Patanjali'nin tüm çabası budur: Güneş enerjisini ay enerjisine çevirmek ve sonra da her ikisinin, nasıl buluştuğuna, kaynaştığına, bir hale geldiğine tanıklık etmek, onları aşmanın yolunu bulmak.

Zihin, onu bırakmadığın sürece asla sana izin vermeyecek. Zihin her zaman bölünmüştür çünkü bu onun kanında vardır; o bölünme üzerine kurulmuştur. O yüzden sen bir erkeksin, sen bir kadınsın; bu bölünmedir, bu zihindir. Bir Buda kimdir? Bir erkek mi, bir kadın mıdır? Shiva'nın Ardhanarishwar—yarı erkek/yarı kadın— olarak sembolik bir temsiline sahibiz. Bu mükemmeldir. Bu böyle olmak zorundadır çünkü sen bir babadan ve bir anneden doğdun; yarın babandan geliyor, yarın annenden geliyor. O halde bir erkek ve kadın arasındaki fark en iyi ihtimalle neye önem verdiği göre değişiyor, bu niteliksel bir fark değil. Kadın bilinçli olarak kadındır, bilinçsiz olarak erkektir; erkek bilinçli olarak erkektir, bilinçsiz olarak kadındır. Aradaki tek fark budur.

Çok zordur çünkü zihnin bir kadın ya da bir erkek olmak için koşullanmıştır. Ve toplum rollere aşırı düzeyde önem verir. O akışkan bir varlığa izin vermez; o senden katı bir şey üretir. Erkek çocuğu ve kız çocuğu anlayabildiği zaman anne babalar, "Sen bir erkeksin. Bebeklerle oynama; bu bir erkek çocuğu için iyi değildir. Sen bir adam olacaksın. Bu kızlar içindir" diye vurgularlar. Erkekler kızları pek de insan yerine koymaz. "Kız gibi. Öyle yapma; bir erkek ol." Ve küçük oğlan, nereye doğru yönlendirildiğini bilmeksizin giderek daha çok bir erkek olmaya odaklanmaya başlar. Orijinal bütünlüğünden, varlığının saf bütünlüğünden çok uzaklara gider, savrulur. O bir erkek haline gelir, bu onun varlığının yarısıdır. Ve bir kız bir kadına dönüşür, bu onun varlığının yarısıdır. Ona ağaçlara tırmanmaması söylenir, bu sadece erkek çocuklar içindir. Ne saçmalık. Ağaçlar herkes içindir. "Nehirde yüzmeye gitme; bu oğlanlara göredir." Nehir hepimiz içindir.

İnsanlığı yoksullaştıran budur. Hmm?..

Kızı belirli bir rol verilir ve oğlana belirli bir rol verilir. Onların bütünlüğü tamamıyla kaybolur. Onlar kendi pencerelerine sabitlenir; tüm gökyüzünü göremezler; pencerenin çerçevesi çok fazla gelmeye başlar.

Erkek bir çerçevedir, kadın bir çerçevedir; o senin varlığın değildir. Çerçeveyle çok fazla özdeşleşme. Onun dışına çık.

Bir kez yumuşamaya, rahatlamaya başladığında ve bir kez reddedilen, dışlanan parçayı yeniden özümsemeye başladığında o kadar zenginleşirsin ki bunu hayal bile edemezsin. Rüyanda bile göremezsin. O zaman varlığın bütün olacaktır.

Ve ben senin kutsal olmanı isterken söylemek istediğim şey budur. Katolik bir rahip olmanı ya da Budist veya bir Jain rahibi olmanı kastetmiyorum. Hepsi aptallıktır. Ben Senin kutsal olmanı istiyorum, bütün anlamındaki kutsal. Tam ol. Toplum tarafından reddedilen şey ne olursa olsun onu yeniden talep et, onu yeniden talep etmekten çekinme. Korkma; eğer bir erkeksen arada bir, bir kadın

olmaktan korkma.

Birisi ölmüştür; sen ağlayamazsın çünkü sen bir erkeksin ve gözyaşları sadece kadınlar içindir. Erkeğe ne kadar güzel bir şey — gözyaşları— yasaklanmıştır. Erkek giderek daha da çok sert, saldırgan, gergin hale gelir. Ve o zaman Adolf Hitlerlerin doğmasında şaşılacak bir şey yoktur. Gözyaşları yok olmuş bir adamın er ya da geç Adolf Hitler haline gelmesi kaçınılmazdır. Onun, gözyaşları kaybolmuş bir Cengiz Han haline gelmesi kaçınılmazdır. O zaman o sempati duyma yetisine sahip olmayacak, o zaman o, o kadar çok katılaşacak ki insanlara ne yaptığını hissedemeyecek. Hitler milyonları vicdanında en ufak bir sızı dahi hissetmeden öldürmüştür. O gerçekten erkekti; kadın bütünüyle kaybolmuştu; merhamet, sevgi, hepsi kaybolmuştu. Gözyaşları kaybolmuştu.

Ben erkeklerin de kadınlar gibi ağlamasını isterdim. Gözyaşları akıyor, onlar senin Kalbini yumuşatacaktır. Onlar seni daha 'akışkan ve akıcı kılacaktır. Onlar senin pencerenin çerçevesini eritecektir. Ve onlar senin daha büyük bir gökyüzüne sahip olmana izin verecektir.

Kadınların Gurudayal gibi kahkahalarla gülmesine izin verilmez; hiçbir kadının kahkaha atmasına izin verilmez. Bu kadınsı zarafete karşıdır. Ne saçmalık. Eğer dolu dolu kahkaha atamazsan çok şeyi kaçıracaksın. Kahkaha göbekten gelmelidir. Kahkaha öylesine neşeli olmalıdır ki tüm beden onunla birlikte sarsılmalıdır. O kafadan olmamalıdır. Ancak kadınlar gülümser, onlar kahkaha atmaz. Gürültülü bir kahkaha hiç hanım hanımcık değildir. O zaman hanımefendilerin son derece hezeyanlı bir hayatları olur. Yavaş yavaş onlar daha çok film gibi, daha çok ve daha çok rüya gibi, gerçek olmayan, hakiki olmayan bir hal alırlar.

Hanımefendi ve beyefendi haline gelme. Kutsal ol. Ve bütün, her şeyi birbiriyle bütünleştirir. Ve bütün, Tanrı ve Şeytan'ın her ikisini de bütünleştirir. O zaman bölünme yoktur; o zaman zihin bırakılır. Kutsal bir insanın zihni yoktur.

Eğer kutsal insan hâlâ bir Katolik ise o kutsal değildir çünkü onun Katolik bir zihni vardır. Şayet kutsal insan hâlâ bir Hindu ise o kutsal değildir; onun Hindu zihni vardır. Eğer bir zihnin varsa sen kutsal olamazsın. Ne kadar erdemli olursa olsun zihin kutsal olmadan kalır çünkü zihin bütün olamaz. Bunu aklında tut.

Bir akşam Nasrettin Hoca karısına, "Biraz peynir getir, çünkü peynir iştahı artırır ve gözleri parlak yapar" dedi.

"Peynirimiz yok" dedi karısı.

"Bu iyi," dedi Hoca, "ünkü peynir dişlere ve damağa zararlıdır."

"Söylediklerinin hangisi doğru" diye karısı sordu.

Hoca, "Evde peynir varsa ilki, yoksa ikincisi" dedi.

Zihin bu şekilde işler. Eğer bir kadın senin için erişilebilirse o kadını seversin; değilse nefret edersin. Eğer evde peynir varsa birincisi, evde peynir yoksa ikincisi.

Ayrımları bırak, bölmeyi bırak. Hayatı bir bütün olarak yaşa. Bu zor olacaktır, biliyorum. Çünkü asırlardır zihin bölmeye şartlandırılmıştır. Onu gevşetmek, menteşelerini sökmek çok zor olacak ama buna değer çünkü sen çok fazla şeyi kaçıırıyorsun.

Psikologlar hayatın yüzde doksan sekizinin kaçırıldığını söylüyorlar. Yüzde doksan sekiz. Sadece yüzde iki yaşanıyor. Çünkü pencerenin çerçevesi bundan daha fazlasına izin vermiyor.

Pencereyi kır, çerçeveyi kır. Onu yak! Senin Hinduizmin, senin Hıristiyanlığın, senin Jainizmin; yak onları! Ve onların dışına çık. Eğer sen tüm ideolojilerinin, önyargılarının, davranışlarının dışına çıkabilirsen bütünleşeceksin.

Aşkta Yükselmek

Bir erkekle bir kadın, bir taraftan diğerrinin yarısıdır ve diğerr taraftan da zıt kutuplarıdır.

Onların zıt kutuplar olmaları onları birbirlerine çeker. Birbirlerinden ne kadar uzakta olurlarsa, çekim o kadar derin olacaktır. Birbirlerinden ne kadar farklı olurlarsa çekim ve güzellik ve cazibe o kadar çok olacaktır. Ancak tüm problem burada yatmaktadır.

Onlar yakınlaştığında, daha çok yaklaşmak ister, birbirlerinin içinde erimek isterler, tonlar tek hale gelmek, ahenkli bir bütün olmak isterler. Ancak onların arasındaki çekim zıtlığa dayanır ve ahenk ise zıtlıkların eriyip kaybolmasına bağlıdır.

Bir aşk ilişkisi son derece bilinçli olmadığı sürece, o çok büyük bir mutsuzluk, çok büyük bir bela yaratacaktır.

Tüm âşıkların başı beladadır.

Sorun kişisel değildir; o eşyanın tabiatında vardır.

Birbirlerine çekilmemiş olurlardı... Buna aşka düşmek derler. Niçin birbirlerine karşı böylesi muazzam bir şekilde çekildiklerine herhangi bir neden bulamazlar. Görünenin ardında gizli olan nedenlerin farkında dahi değiller. Bu yüzden garip bir şey olur: En mutlu âşıklar asla kavuşamayanlardır. Bir kez kavuştuklarında çekimi yaratan zıtlığın kendisi bir çatışmaya dönüşür. En küçük noktada bile davranışları farklıdır, yaklaşımları farklıdır. Aynı dili konuşmalarına rağmen birbirlerini anlayamazlar.

Bir arkadaşım bana karısından ve sürekli çatışmalarından bahsediyordu. "Anlaşıldığı kadarıyla birbirinizi anlayamıyorsunuz" dedim.

"Onu anlamak ne kelime, ona katlanamıyorum bile!" dedi. Ve bu bir aşk evliliği idi. İkisinin de aileleri buna karşı çıkmıştı; onlar iki ayrı dine aitti, cemaatleri birbirlerine karşıydı. Ama onlar herkese karşı mücadele etti ve —sürekli bir mücadelenin içine girmiş olduklarını anlamak üzere— evlendiler.

Erkeğin dünyaya bakışı bir kadınınkinden farklıdır.

Örneğin erkek çok uzaktaki şeylerle ilgilenir; insanlığın geleceği, uzaktaki yıldızlar, başka

gezegeenlerde yaşıyan varlıkların olup olmadığı.

Bir kadın tüm bu saçmalıklara güler geçer. O sadece küçücük şeylerle ilgilenir: Kapalı bir daire; komşularla, aileyle, kimin karısını aldattığı ile ilgilidir, kimin karısının kuaförüne âşık olduğuyula... Onun ilgilendiği şey son derece bölgesel ve son derece insanidir. O reenkarnasyon konusunda endişelenmez; ne de ölümden sonraki yaşamla ilgilidir. Onun ilgi alanı daha faydacıdır. O şimdiki anla, şimdi ve burada ile ilgilidir.

Erkek hiçbir zaman şimdi ve burada değildir. O her zaman başka bir yerdedir. Onun garip meşguliyetleri vardır; reenkarnasyon, ölümden sonra yaşam.

Şayet her iki eş de bunun, zıtlığın bir buluşması olduğunun, bunu bir çatışmaya dönüştürmeye gerek olmadığını bilincinde olursa o zaman bu, taban tabana zıt bakış 'açısının ne olduğunu anlamak için ve onu özümsemek için muazzam bir fırsattır. O zaman bir erkeğin ve kadının hayatı birlikte güzel bir armoniye dönüşür. Aksi takdirde sürekli bir kavgadır.

Tatiller vardır. Kişi sürekli olarak, günde yirmi dört saat savaşamaz; kişinin biraz dinlenmeye; yeni bir savaşa hazırlanmak için dinlenmeye de ihtiyacı vardır.

Ancak binlerce yıldır erkek ve kadın birlikte yaşamış olmasına rağmen hâlâ birbirlerine yabancı olması en garip şeylerden birisidir. Onlar çocuk yapıp duruyorlar ama hâlâ yabancı kalıyorlar. Kadınsı yaklaşım ve erkeksi yaklaşım birbirlerine o kadar zıttırlar ki bilinçli bir gayret sarf edilmediği sürece, bu senin meditasyonun haline gelmediği sürece huzurlu bir hayata sahip olma umudun hiç yoktur.

Bu benim en derinden ilgilendiğim şeylerden birisidir: Meditasyon ve sevişmeyi birbiriyle öylesine iç içe hale getirmeli ki aşk ilişkisi otomatik olarak bir meditasyon birlikteliği haline gelsin. Ve her meditasyon seni öylesine bilinçli hale getirsin ki aşka düşmeye ihtiyacın kalmasın, aşka yükselebilesin.

Bilinçli olarak, isteyerek bir arkadaş bulabilesin.

Sevgin derinleştikçe meditasyonun da derinleşecektir ve tam tersi: Meditasyonun çiçek açtıkça sevgin de çiçek açacaktır. Ancak bu bütünüyle farklı bir düzeydedir.

Çoğu insan karısıyla, kocasıyla meditasyon ilişkisi kurmaz. Onlar asla sırf birbirlerinin bilincini hissetmek için birlikte sessizce oturmazlar. Onlar ya kavga eder ya da sevişir ama her iki durumda da beden ile, fiziksel kısımla, biyoloji, hormonlarla ilişki halindedirler. Diğerinin en

derindeki özüyle ilişki halinde değillerdir. Ruhları ayrı kalır. Tapınaklarda ve kiliselerde ve nikâh dairelerinde yalnızca bedenleri evlenir, ruhları kilometrelerce ayrıdır.

Erkeğinle sevişiyorken —o anlarda bile— ne sen oradasın ne de erkeğin oradadır. Belki o Cleopatra'yı, Nurcihan'ı, Mümtaz Mahal'i düşünüyordur. Sen de düşünüyorsun... Ve belki de bu yüzden; kocasının yüzünü görmemek için, rahatsız olmamak için her kadın gözlerini kapalı tutar. O Büyük İskender'i, Korkunç İvan'ı düşünüyor. Ve kocasına baktığında her şey allak bullak olur. O tıpkı bir fare gibi gelir.

Nasrettin Hoca ve karısı bir sabah tartışıyorlardı. "Dışarıda sanki bir aslanmışsın gibi yürüyorsun ve evin içindeyse tıpkı bir fare gibi görünüyorsun" dedi.

Nasrettin Hoca, "Bu kesinlikle doğru değil. Şunu düzelt: Ben bir fare değilim, ben bir fare kapanıyım, fare olan sensin. Fare kapanı, onları yakalamak için farelerin peşinden koşmaz. Fareler kendileri gelip yakalanırlar. Ve aramızda olan şey de buydu" dedi.

Nasrettin Hoca bu kadına yaklaşmak için yeterince cesur değildi. En başından beri korkuyordu.

Her erkek korkar çünkü o babasının başına ne geldiğini, dedesinin başına ne geldiğini görmüştür. Tüm komşularının başına ne gelmekte olduğunu görmüştür. Her erkek korkar.

Hoca çok korkuyordu, o hiçbir zaman herhangi bir kadına yaklaşmadı. Onu yakalayan kadın buydu. Bu nedenle Hoca, "Unutma ben bir fare kapanıyım, doğrusu budur. Ama ben sadece kendi yerimde oturuyordum, sen benim üzerime geldin. Sorumluluk sana ait" dedi.

Kimin kimi tavladığı, kimin üstünlük aldığı bir önemi yoktur.

Kutsal, meditasyon içinde, derin sessizlik içinde olman gereken bu güzel anlarda bile... o zaman bile yalnız sevgilinle birlikte değilsin. Orada bir kalabalık var. Zihnin başka birisini düşünüyor, karının zihni başka birisini düşünüyor. O zaman yaptığın şey sadece mekanik, robotsu bir şey. Kimi biyolojik kuvvetler seni esir alıyor ve sen ona aşk diyorsun.

Bir sabah sarhoşun biri, sahilde bir adamın şınav çektiğini görmüştü. Sarhoş, adamın etrafında dolaştı, bir oradan bir buradan, yakından baktı. Ve en sonunda, "Böylesi mahrem bir şeye müdahale etmemeliyim ama size şunu söylemek zorundayım ki kız arkadaşınız gitmiş. Artık gereksiz bir şekilde egzersiz yapmayın; önce ayağa kalkın ve kadının nerede olduğunu bulun!" dedi.

Durum buna benziyor. Sevişiyorken, kadının gerçekten orada mı? Erkeğin gerçekten orada mı? Ya da sen sadece bir ritüel — yapılması gereken bir şey, yerine getirilmesi gereken bir görev— mi yapıyorsun?

Eğer eşinle ahenkli bir ilişki istiyorsan daha çok meditasyon halinde nasıl olunacağını öğrenmek zorunda kalacaksın. Tek başına sevgi yeterli değildir.

Tek başına aşkın gözü kördür, meditasyon ona gözleri verir. Meditasyon ona anlayış kazandırır.

Ve bir kez senin sevgin hem sevgi hem de meditasyon olduğunda ikiniz aynı yolun yolcusu haline gelirsiniz. O zaman o artık sıradan bir karı koca ilişkisi değildir. O zaman o hayatın gizemlerini keşfetme yolundaki bir dostluğa dönüşür.

Tek başına erkek, tek başına kadın bu yolculuğu son derece uzun ve çetin bulacaklardır, tıpkı geçmişte buldukları gibi. Çünkü bu bitmez tükenmez çatışmayı gören tüm dinler, ruhsal arayışı arzu edenlerin diğerini terk etmesi gerektiğine karar vermiştir: Rahipler bakir olmalıdır, rahibeler bakire olmalıdır. Ancak beş bin yıllık tarihte, kaç tane rahip ve kaç tane rahibe aydınlanmış ruhlar haline gelmiştir? Bana on parmakla sayılabilecek kadar dahi isim veremezsin. Ve her dinden Budist, Hindu, Hıristiyan milyonlarca rahip ve rahibeler... Ne oldu?

Yol uzun değildir. Hedef o kadar uzakta değildir. Ancak komşunun evine gidebilmek için bile her iki bacağına ihtiyaç olacaktır. Yalnızca tek bir bacakla zıplayarak ne kadar uzağa gidebilirsin?

Ben, kadınların ve erkeklerin birlikte derin bir dostlukla sevgi dolu, meditasyon halindeki bir ilişkide organik bireyler olarak hedefe istedikleri an ulaşabilecekleri, bütünüyle farklı bir vizyon sunuyorum. Çünkü hedef senin dışında değil; o fırtınanın merkezinde, o varlığının en derin özündedir. Ancak sen onu sadece sen bir bütün olduğunda bulabilirsin ve sen diğeri olmadan bütün olamazsın.

Erkek ve kadın tek bir bütünün iki yarısıdır.

Bu nedenle kavga etmekle zaman kaybetmektense birbirinizi anlamaya çalışın. Kendini diğerinin yerine koymaya çalış; bir erkeğin gördüğü gibi görmeye çalış, bir kadının gördüğü gibi görmeye çalış. Ve dört tane göz her zaman iki tane gözden daha iyidir. Tam bir görüşe sahip olursun; tüm dört yön de sana açık olur.

Ancak bir şeyi akılda tutmak gerekir: Meditasyon olmadan sevgi başarısızlığa mahkûmdur. Onun başarılı olma olasılığı yoktur. Başkalarını kandırıp 'iniş' gibi yapabilirsin ama kendini

kandıramazsın. Derinden bilirsin ki sevginin sana vaat ettiği her şey tatmin edilmeden kalmıştır.

Sadece meditasyon ile sevgi yeni renkler, yeni müzikler, yeni şarkılar, yeni danslar edinmeye başlar. Çünkü meditasyon sana zıt kutupları anlamak için kavrayış sağlar. Ve bu anlayışın bizzat kendisi ile çatışma kaybolur.

Dünyadaki tüm çatışmaların nedeni yanlış anlamadır. Sen bir şey söylersin, karın başka şey anlar. Karın bir şey söyler, sen başka bir şey anlarsın.

Otuz yıl ya da kırk yıl birlikte yaşamış çiftler gördüm hâlâ ilk birlikte oldukları günkü gibi olgunlaşmamış görünüyorlardı. Hâlâ aynı şikâyet: "Hâlâ söylediğim şeyi anlamıyor." Birlikte geçirdiğin kırk yıldan sonra bile karının seni tam olarak anlayacağı ve senin onun söylediği şeyi tam olarak anlayabileceğin bir başka yol bulamamışsın.

Ancak ben bunun gerçekleşmesi için meditasyon dışında bir olasılık olduğunu düşünmüyorum çünkü meditasyon sana sessizlik, farkındalık, sabırlı bir dinleme, kendini diğer kişinin yerine koyma kapasitesi gibi nitelikleri sağlar.

Hiçbir şey imkânsız değildir ama biz doğru ilacı denemedik.

'İlaç' (medicine) sözcüğünün 'meditasyon' (meditation) kökünden geldiğini hatırlamanı isterim. İlaç, bedeni iyileştirir; meditasyon ruhunu iyileştirir. İlaç senin madde kısmını iyileştirir; meditasyon senin ruhsal kısmını iyileştirir.

İnsanlar bir arada yaşıyorlar ve onların ruhları yaralarla dolu; bu yüzden küçük şeyler onları çok fazla incitiyor.

Nasrettin Hoca bana sordu, "Ne söylersem söyleyeyim, yanlış anlaşılırım ve her an başım dertte; ne yapmalıyım?"

"Şunu dene: Sadece sessizce otur, hiçbir şey söyleme" dedim.

Ertesi gün onu hiç olmadığı kadar üzgün gördüm. "Ne oldu?" diye sordum.

"Senden öğüt almamalıydım. Her gün biz kavga eder ve tartışırdık ama bu sadece sözeldi. Senin tavsiyen yüzünden dün dayak yedim!" dedi.

"Ne oldu?" diye sordum.

"Orada sessizce oturdum. Bir sürü soru sordu ama sessiz kalmaya kararlıydım. 'Peki, konuşmayacak mısın?' dedi. Ben sessiz kaldım. Bunun üzerine bana bir şeylerle vurmaya başladı. Ve çok öfkeleniyordu. 'Her şey daha da kötü hale geldi. En azından birbirimizle konuşuyorduk artık onu bile yapamıyoruz!'" dedi.

"Bu gerçekten kötü" dedim.

"Buna kötü mü diyorsun? Tüm komşular toplandı ve hepsi 'Ne oldu? Niçin konuşmuyorsunuz?' diye sormaya başladılar. Ve birisi şunu önerdi: 'Görünen o ki kötü ruhlar onu ele geçirmiş olmalı'" dedi.

"Aman Tanrım, şimdi beni, bana dayak atıp kötü ruhları dışarı çıkarmaya çalışacak bir ahmağa götürecekler diye düşündüm. 'Bekleyin! Hiçbir kötü ruh tarafından ele geçirilmedim, hiçbir şey söylemiyorum çünkü herhangi bir şey söylemek kavgayı tetikliyor: Ben bir şey söylüyorum, sonra o bir şey söylemek zorunda kalıyor ve sonra ben bir şey söylemek zorunda kalıyorum ve kimse bunun ne zaman biteceğini bilmiyor' dedim. Ben sadece sessiz bir şekilde meditasyon yapıyordum, hiç kimseye zarar vermiyordum. Ve aniden baktım ki tüm komşular bana karşı!"

İnsanlar hiçbir anlayışa sahip olmadan yaşıyor.

Bu yüzden ne yaparlarsa yapsınlar bir felaketle sonuçlanıyor.

Eğer bir erkeği seversen ona verebileceğin en iyi hediye meditasyon olacaktır. Eğer bir kadını seversen o zaman Kohinoor (elması) hiçbir şeydir, meditasyon çok daha değerli bir armağandır. Ve o hayatını saf bir neşeye dönüştürecektir.

Potansiyel olarak bizler saf neşe kapasitesine sahibiz ama biz bunu nasıl becereceğimizi bilmiyoruz.

Tek başına en kötü ihtimalle üzgünüz.

Birlikte bu gerçekten bir cehenneme dönüşür.

Jean-Paul Sartre gibi büyük bir entelektüel adam bile, diğerinin cehennem olduğunu, tek başına olmanın daha iyi olduğunu, birisi ile birlikte bu işi beceremeyeceğini söylemek zorunda kaldı. O öylesine kötümser hale geldi ki birisi ile birlikte olmanın imkânsız olduğunu, diğerinin cehennem olduğunu söylemişti. Normalde o haklıdır.

Meditasyon ile diğeri senin cennetin haline gelir.

Ancak Jean-Paul Sartre'ın meditasyon hakkında hiçbir fikri yoktu.

Batılı insanın ıstırabı budur. Batılı insan hayatın çiçeklenmesini kaçırıyor çünkü meditasyon hakkında hiçbir şey bilmiyor ve Doğulu insan da kaçırıyor çünkü o sevgi hakkında hiçbir şey bilmiyor.

Ve bana göre, nasıl ki erkek ve kadın tek bir bütünün iki yarısıysa, sevgi ve meditasyon da öyledir.

Meditasyon erkektir; sevgi kadındır.

Meditasyon ve sevginin buluşması erkek ve kadının buluşmasıdır. Ve bu buluşmada biz, ne erkek ne de kadın olan aşkın insanı yaratırız.

Yeryüzünde aşkın insanı yaratmadığımız sürece fazla bir umut yoktur.